ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

4

JUNI 1969

4,00 kr. incl. moms

UFO-NYT

Redaktion:

Iver O. Kjems (ansvarshavende),
Vesterkærsvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre,
tlf. (01) 78 36 13.

Frank Pedersen,
Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge,
tlf. Lynge (03 277) 732.

Redaktionsekretærer:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Bodil Kromann,
Hattemagerstien 32, 2300 København S,
tlf. (01) 55 92 88.

Kontakt til udlandet:

Willy Wegner,
Odinsgade 2, 4. sal. 2200 København N.

Ekspedition:

Hanne Nielsen,
Peder Lykkesvej 55, 2300 København S.,
tlf. (01) 55 69 20.

Regnskabskontor:

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, 8900 Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 32,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. (Se ovenfor).

Abonnemant kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „U F O - N Y T"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste UFO-NYT udk. omk. 1. juli

WESTERMANN, SVENDBORG

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge. Tlf. (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf (06) 43 10 05, giro nr. 11 77 25.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, København, 2300 Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

Ovesættelsescentral: Bodil Kromann.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Tlf. (01) 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2.sal th. 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 17 4 25.

INDEHOLDER bl. andet

Leder ... 139
Ufologi ... 140
Trinidade observationerne ... 145
UFO'er i fortiden ... 154
Jorden rundt ... 157
Rapport-hjørnet ... 159
Observationer ... 161
Piloter ser UFO'er ... 172
Pluk fra pressen ... 174
Brevkassen ... 176
Diverse ... 177
Kontaktadresser ... 179

Zoom på radioens zoom

Tirsdag den 15. april kl. 18,00 var der – i program II - et indslag i ungdomsserien: Zoom. Man så denne gang nærmere på de „flyvende tallerkener“; og det har vi god grund til at sige tak for. TAK! Kort fortalt var det en objektiv og nydelig redegørelse for emnet, omend garneret med sprælske og undertiden anstrengte elektroniske eksperimenter (Var det lydteknikerens juleaften?).

Efter en kort indledning kom et interview med Rapportcentralens leder, Erling Jensen, der blandt andet fik lejlighed til at pointere, at man ikke kritikløst kalder alle indkomne rapporter for UFO-rapporter, men man foretager en analyse og sortering. Det er en kendsgerning, som ikke er mange „udenforstående“ bekendt – og derfor yderst vigtig at oplyse.

Fra Clifford D. Simak's novelle: Den store Forhave (8 science fiction noveller, Steen Hasselbalchs Forlag, 1968) fik vi et afsnit om UFO-nauter, der ville bytte ideer. Hvad kunne mennesket tilbyde? Biler – bygningskunst – klæde – maling? „Hør, om de er interesserede i maling“ . . Så fulgte en omtale af UFO-ORIENTERING (– står den i *Deres* bogreol?), som iøvrigt blev flittigt citeret hele udsendelsen igennem. Bølgen af observationer siden 2. verdenskrig – pilot-observationer – UFO-kategorier – manøvrer – hvor ses UFO'erne?

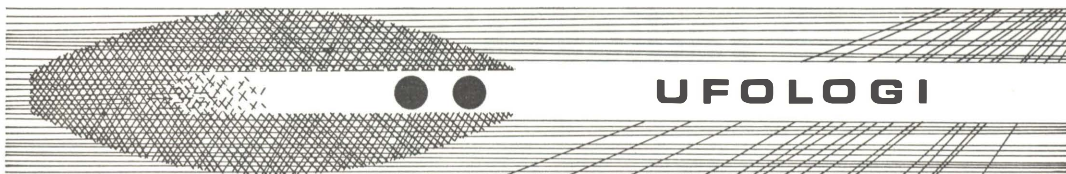
Også den i UFO-ORIENTERING valgte opdeling af UFO-nauter i 3 kategorier blev fulgt (omend man beskrev „de små mænd“ som fra 15–150 cm høje, i stedet for 90–150 cm). Man havde fået opsnuset, at Jacob Nielsen fra TV havde haft en observation; så han blev trukket til mikrofonen. Omkring 1950 havde han i Amaliegade set en lysende klar genstand, der bevægede sig med jævn fart, omkring 150 km/t. Den havde klart definerede konturer, og Jacob Nielsen ringede ophidset (som den første) til Berlingske Tidende. I tiden fra han havde ringet, til han pr. cykel var nået frem til bladets redaktion, havde mange andre fortalt om fænomenet, og man havde haft kontakt med flyveledere, meteorologer m. fl.; så på dette tidspunkt var man ikke voldsomt interesseret i hans forpustede kommentarer. Forresten sluttede Jacob Nielsens redegørelse i radioudsendelsen: „I øvrigt tror jeg ikke på flyvende tallerkener“. Om det skal forstås således, at Jacob Nielsen ikke tror sine egne øjne – eller om han ikke umiddelbart sætter lighedstegn mellem „flyvende tallerkener“ og „UFO'er“, vides ikke. Vi må da håbe det sidste!

Vedrørende spørgsmålet om den „officielle“ holdning, kom man ind på det amerikanske luftvåbens dominerende rolle – Project Bluebook – CIA og Condon-kommissionen. Et tilsyneladende fingeret interview med en anonym „forbipasserende“ var noget overspillet. Nøgleordet var „det hele er et komplot“.

Under en omtale af krigstidens „foo-fighters“ fik lytterne den tragikomiske detaille med, at tyskerne og amerikanerne gensidigt mistænkte hinanden for at have opfundet et nyt, „ufarligt“ recognoscerings-våben.

Sidst i udsendelsen bragtes et interview med SUFOI's leder, Frank Pedersen, der blandt andet berørte udenlandske og danske videnskabsmænds holdning til UFO-problemet. Naturligvis kunne et spørgsmål om sekterisme ikke undgås, men Frank Pedersen fik i denne sammenhæng fortalt om den positive og nøgterne holdning, der da lykkeligvis er ved at slå igennem i pressens behandling af emnet. Til slut berørtes det danske forsvars stilling, og eventuelle ængstelige sjæle kunne beroliges med, at de intelligenser, der står bag UFO'erne, næppe vil os noget ondt. I modsat fald har de jo haft rig lejlighed til at genere os i mange år.

Den afsluttende visestump – „Flyv op til Vorherre“ med Ib Schønberg – burde man have forskånet såvel de unge lyttere som UFO-sagen for. Den melodi havde ingen af parterne nogensomhelst fornøjelse af! *IOKJ.*

Pilot på sporet af UFO-mønster

Aukland, New Zealand – Flyvende tallerkener og andre UFOer er ikke noget nyt på New Zealand. Alene i de sidste 10 år er hundreder af bekræftede iagttagelser af skinnende kugler og andre objekter rapporteret af stiv-nakkede himmel-observatører på denne del af den sydlige halvkugle.

Så da fire UFO-observationer blev rapporteret fra Hawkes Bay, på østkysten af New Zealands nordø i september 1967, var der kun få løftede øjenbryn. Udartende grupper, offentlig apati og modstridende påstande har alle bidraget til redaktionel skepsis.

Men Bruce Cathie, en 37-årig kaptajn i New Zealands statsejede, indenrigs-luftrute, National Airways Corp., hentede sit særlige kort over landet frem og afmærkede observationspositionerne – en rutinesag, da han omhyggeligt havde angivet position for de sidste to års UFO-observationer.

På hans kort er New Zealands hovedø dækket af et net af linier, som Cathie tegnede op i 1965 på basis af indviklede matematiske kalkulationer.

Dette er det afgørende punkt: Kortet og nettet blev tegnet op to år før september-observationerne. Og dog passede de fire rapporterede UFO-positioner ved Hawkes Bay nydeligt med fire parallelle linier på nettet; Cathie var ikke overrasket.

Hvad er Cathies net? Hvor kom det fra? Lyt til Bruce Cathie, en erfaren pilot, respekteret amatør-matematiker, troværdig iagttager, kendt for besindighed og klar dømmekraft:

„Jeg anerkendte først UFOernes eksistens, da jeg i 1952 sammen med seks venner så en enorm lyskugle, omkredset af et mindre rødt lys over Auckland. Andre uafhængige rapporter indløb om det samme UFO. Som pilot følte jeg, at jeg ville få flere lejligheder til at se UFOer.

„I 1956 så jeg et UFO over spidsen af sydøen, hvor mange lignende observationer var rapporteret siden 1909. I marts 1965 så jeg et USO – et uidentificeret søgående (submarine, egl. undervands-) objekt – i en havn mod nord. Det var cigarformet, ca. 100 fod (30 m) langt og 15 fod (4½ m) bredt, og det var på omkring 30 fod (9 m) vand. Det var ikke en undervandsbåd.

„Sydø-positionerne og USOets position gav mig bestemt fastsatte positioner. Fra da af begyndte jeg omhyggeligt at optegne alle bekræftede observationer.

„På mit kort forlængede jeg en linie mod nord og syd fra USOets position, for at finde, at linien gik igennem punkter, hvor andre objekter var rapporteret. På lignende måde begyndte et net af linier, i rette vinkler i forhold til den første, at dukke op, placeret regelmæssigt hvert 30. bueminut.

„Nettet beviste sin nøjagtighed ved hver ny observation – alle passede med en eller anden linie. Jeg blev overbevist om, at det jeg havde fundet i dette mønster var et net, der repræsenterede regulære flyveruter. Det bedste bevis kom med de fire bekræftede observationer over et relativt lille område i Hawkes Bay".

Ikke tilfreds med et net, der kun dækkede New Zealand, søgte Cathie måder til at udvide mønsteret, så det dækkede hele Jorden. Til dette behøvede han et referencepunkt som nøgle til et globalt mønster.

USO FOTOGRAFERET

Den reference han behøvede, viste sig på et billede taget den 29. august 1964 på det amerikanske inspektions-skib Eltanin under et rutinestrejftogt ud for den sydamerikanske kyst. På et filmbillede, taget på en gold havbund i 13.500 fods (4,1 km's) dybde, var der et antenne-lignende objekt, som så ud til at være metallisk, med seks tværstænger, endende i knap-lignende udvækster.

Hvad var det, og hvordan kom det der? Der kom ikke svar på det, og fotografiet er blevet glemt. Men Cathie havde en anelse om det.

Fra objektets position på kloden (globussen) målte han sig frem til et punkt nøjagtig på den anden side af Jorden, og det viste sig at være i Sibirien. Denne linie gav ham basis for et globalt net-system, som passede perfekt med hans allerede eksisterende New Zealand net.

Nu afmærkede Cathie UFO-positioner fra hele verden, og disse dannede i forbindelse med indviklede, harmoniske (samstemmende) beregninger mønstret for hans globale net, som viste sig at have ækvator tilfælles med Jordens magnetiske ækvator.

„Der er faktisk to net-mønstre, der griber ind i hinanden", forklarer Cathie, „og muligvis er der et tredie system. De beregninger, jeg foretog, forholder sig altid nøjagtigt og „forudsigeligt" til Jordens masse, gravitet, acceleration og lysets hastighed".

Hvad er så nettet; hvad betyder det egentligt – hvis Cathies konklusioner holder?

Matematiske eksperter på New Zealand og i Australien har fundet hans beregninger uigendrivelige; der er rigelig underbyggelse for hans net i tungtvejende, videnskabeligt afledte beviser.

„Jeg tror, det er et navigations- og kraftsystem, der udstråler energi", erklærer Cathie. „Jeg formoder, at Jorden er energi-base for UFOerne og jeg tror, at lignende systemer vil kunne findes på Månen og Mars.

„Jeg tror, at nettet har eksisteret for århundreder siden, at det gik i forfald af en eller anden grund, og at det nu er ved at opbygges igen".

„Jeg tror, at der, ganske bogstaveligt for fødderne af os, findes en fantastisk energikilde, der vil udkonkurrere vor rumvidenskab, vore energifremstillings-systemer og vore transport og forbindelsesindustrier".

„Desuden tror jeg, at man kan konstruere en antenne, der kan tappe af denne energikilde. Det er mit næste projekt".

Ifølge Cathies teori er Jorden blevet brugt som en gigantisk kraftstation af UFOerne fra før bibelsk tid; han mener, at mange forhistoriske ruiner og kratere, som aldrig er blevet tilfredsstillende forklaret, vil passe ind i hans system, deriblandt Ægyptens store pyramide („en kraftstation"), Stonehenge („et kosmisk ur") og det enorme sibiriske krater (Tunguska) („en ren atomeksplosion, forårsaget af en fejl, der havde udviklet sig i nettet").

„Hvilken intelligens, der end er bag nettet, kan den ikke være fjendtligsindet", tilføjer Cathie noget beroligende. „De kunne selvfølgelig have ødelagt verden for længe siden, hvis de havde haft tilbøjelighed til det. Nu tror jeg, reparationsarbejdet næsten er fuldført".

„De nordlige og sydlige magnetiske poler er ved at blive rettet ind, som det kan ses af forandringen fra uregelmæssige bevægelser af den nordlige magnetiske pol til en stabil, forudsigelig position.

„Når de to er rettet ind og begge stabile – lad os sige om 10 år – vil projektet være fuldført".

„Jeg er ikke noget geni", indrømmede Cathie. „Jeg kan ikke tro, at jeg er den eneste i verden, der har fremsat tilfredsstillende bevis for nettets eksistens. Jeg har arbejdet alene og uden computere; dog er intet, udfra sådanne retningslinier, nogensinde blevet udgivet". (Det forekommer dog ellers UFO-NYT's red. at minde en del om Aimé Michel's teorier om „de lige linier", orthoteni-hypotesen. IOKj).

„Min egen bog, der kommer til England næste år (under titlen Harmonic 33) vil præsentere kendsgerninger, teorier og understøttende beviser; jeg håber, at verdens bedste hjerner da vil finde sammen, med det formål at udforske nettets muligheder, og at tappe dets energi til gavn for menneskeheden".

Cathie er en forsigtig såvel som en praktisk mand. Han har anbragt kopier af sine manuskripter i sikre bokse seks forskellige steder rundt om i verden – vedlagt følgeskrivelse med instrukser om den fremgangsmåde, der skal følges i tilfælde af hans pludselige død.

CANADIAN UFO REPORT,
jan.-feb., 1969 */BK.*

Når du har sagt et ord, hersker det over dig; men når du ikke siger det, hersker du over det. *Arabisk ordsprog.*

Et fremmed objekt set over Berkshire, og så . . .

Med lunefuld godt humør og udstrakt tålmodighed har den amerikanske astronom Dr. Allen Hynek afsluttet en artikel i „The Times“ tidligere dette år:

„Jeg har foreslået The United States Air Force at et udvalg indeholdende sociologer og psykologer skulle undersøge tilvæksten af rygter“.

„Et studium af de mennesker, der melder om observationer af Uidentificerede Flyvende Objekter ville muligvis give flere resultater end en undersøgelse af, hvad de har set“.

Og man ved, hvad han mener. Kun få dage efter at artiklen udkom, sendte et fremtrædende medlem af the Royal Aero Club „The Times“ et billede forestillende en „flyvende tallerken“, som en fysiker fra Oxford nogle dage senere bortforklarede som „Parhelion“ (en bisol).

Ikke desto mindre fortsætter folk med at se „ting“ på himlen, hvad enten de kan bortforklares som naturlige fænomener eller ej, og de er i stigende grad parate til at tale om dem – selv om de risikerer at blive kaldt tåber.

Fuldmægtigen i Wallingford landdistrikts byråd og en fotograf fra Didcot har indenfor de sidste fjorten dage meddelt, at de har set, hvad de beskriver som en „flyvende blæksprutte“ over Wittenham Clumps og i weekend'en så en husmoder fra Clifton Hampden, i samme egn, et eller andet, der nær havde skræmt livet af hendes to Corgi-hunde.

Mere alvorligt

En mand, som arbejder på, at det hele skal blive behandlet meget mere alvorligt end det bliver i øjeblikket, er min gamle ven Antoni Szachnowski, formanden for Anglo-Polish U.F.O. Research Club. „Selv om vi tager et absolut minimum, i forholdet to procent af observationerne fra hele verden, som ikke kan bortforklares“, siger han, „står vi stadig med nogle tusind bevisligt uidentificerede flyvende objekter fra de sidste mange år“.

I en samtale med Oxford University U.F.O. Study Group angav han hovedtrækkene i sit forslag til en behandling af problemerne: I en international U.F.O. begæring til generalsekretæren for FN skulle man anmode om tre ting.

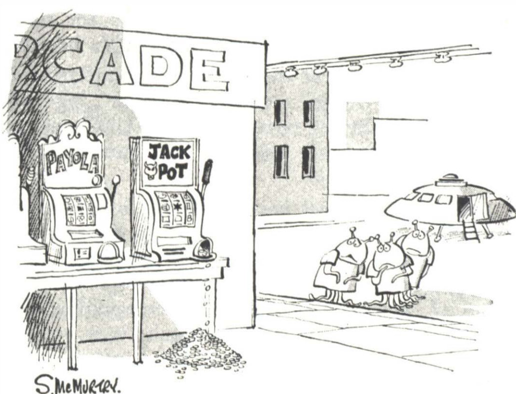
Den officielle anerkendelse af U.F.O. spørgsmålet som et alvorligt emne af global vigtighed; oprettelse af et verdensomspændende U.F.O. observationsnet, med støtte fra the United Nations, organiseret og under kontrol af UNESCO; samt at der skabes et specielt UFO-forskningscenter styret af UNESCO med et internationalt panel af videnskabsmænd til studie og vurdering af rapporterne.

De forenede Nationer er, hævder han, den mest nærliggende organisation til at behandle UFO-spørgsmålet og han tror, som følge af et brev, han har modtaget (som svar på sin forespørgsel om, hvorvidt der ville være nogen indvending mod en sådan begæring) at de vil være parate til at overveje sagen.

Men først må han opnå de nødvendige underskrifter og det er derfor han i øjeblikket er beskæftiget med korrespondance med UFO-studiegrupper fra hele verden, og det var også derfor, han kom forleden for at besøge mig.

Han har modtaget en tegning, der forestiller en obser ation i Karpater-bjergene i Polen. Det er alligevel beroligende at vide, at de også gider beskæftige sig med flyvende tallerkener på den anden side af Jerntæppet!

Kilde: OXFORD MAIL.

„Jeg tog ham bare i hånden“ – så kastede han op . . .“

Mysterier på havene

De forskere, der beskæftiger sig med problemerne omkring de uidentificerede flyvende objekter, har igennem nogle måneder været særlig interesserede i disse objekters aktivitet på (egl. under) havene.

Det er især siden den 10. januar 1968, at emnet har åbnet sig for undersøgelse, idet der den dag skete et formodet skibbrud for en flyvende tallerken nær øen Lanzarote, ud for kystfremspringet „La Galets", i det Canariske Øhav.

Det er tilsyneladende bestemte områder, herunder de store grave i Atlanterhavet og Stillehavet, der har været skueplads for de usædvanlige tilsynekomster. Herved forstås de objekter, der ses, mens de kommer op fra eller dykker ned i vandet, og endelig de lysende hjul, der er observeret i bevægelse under vandet.

Her følger to observationer fra den franske kyst og fra Tunisstrædet syd for Sicilien.

Natten til den 25. juni 1957 var Maxime Lemarinel, der er embedsmand i vejvæsenet, ude og fiske i selskab med en af sine venner. Det var på nordsiden af det store dige ved Cherbourg ikke langt fra Fort Central. Et sted mellem klokken 1 og 2 fik de pludselig, i nord-østlig retning og i en anslået afstand af 25–30 miles, øje på en ildkugle, hvis størrelse mindede om en nedgående sol. Den var langsomt på vej ned mod havet, og hér sænkede den sig ganske langsomt ned under vandet. Under denne sidste manøvre mindede objektet nærmest om en stor kegle. Den forsvandt uden at efterlade sig noget spor.

Hele observationen af dette „skibbrud" varede omkring 7 minutter. Såvel de civile som de militære myndigheder fastholdt, at der ikke havde befundet sig nogle skibe på det sted den pågældende nat; og ligeledes savnedes der heller ingen fly.

Det er især objektets størrelse og den langsomhed, hvormed det sænkede sig i havet, der står tilbage som de mærkeligste kendsgerninger i forbindelse med denne observation.

Nedstyrtningsstedets nøjagtige position er 50^0 nord og 1^{0}32' vest.

En observation, som blev indført i det engelske skib „Victoria"s logbog den 18. juni 1845, efterlader ingen tvivl. På positionen 36°40' nord og 13° 44' øst og 80 kilometer i SS-østlig retning fra Caltanisetta på Sicilien så man 3 diskoslignende genstande dukke op af havet. De forblev synlige gennem 10 minutter i en lille kilometers afstand fra skibet.

Fra den vestlige del af Atlanterhavet, i nærheden af Labrador, får vi ligeledes en observation, der omhandler et objekt, der pludselig kommer op af vandet. Kaptajnen på det engelske dampskib „Siberian" fik den 12. november 1887 øje på en skiveformet genstand af en imponerende størrelse, som kom op fra havet. Dette skete nær Cape Race, – 46° 40' nord og 52° 80' vest, på sydspidsen af New Foundland. „Siberian" forfulgte det mystiske objekt, der sejlede imod vinden, men efter 5 minutters forløb forsvandt det.

En tilsvarende situation havde tidligere været rapporteret fra samme sted.

Omkring positionen 27^0 nord og 50^{0}30' øst i Den persiske Bugt har vi to bemærkelsesværdige observationer. Den første findes opført i H.M.S. „Vulture"s logbog. Heri berettes om en hændelse den 15. maj 1879, hvor besætningen så to lysende hjul, som langsomt sank ned under havspejlet inden de helt forsvandt i dybet.

Den anden observation stammer fra skibet „Kilwa", der den 4. april 1911 ligeledes så lysende hjul på havoverfladen. I rapporten blev antallet af lys dog ikke nærmere præciseret.

I Stillehavet noget øst for Japan (37^0 nord og 170^0 øst) iagttog besætningen på det engelske skib „Innerwich" den 24. februar 1885 et meget stort legeme nær Zenit. Dette udsendte et blændende lys og dykkede med en fløjtelyd ned i havet i nogen afstand fra skibet; samtidig overraskede en kraftig strømhvirvel skibet.

Det lader til, at vi fra de asiatiske have har talrige rapporter om lysende objekter, der tilsyneladende dykker ned i vandet.

Ved Malaccastrædet (3^0 nord og 101^0 øst) fik besætningen fra S/S „Orient" den 14. marts 1907 øje på flere lysstråler, der udgik fra et fælles centrum (se kort 3). Sømændene bedømte strålernes længde til en lille kilometer.

Lidt nord for Borneo observerede kaptajnen på den tyske damper „Valentijn" den 12. august 1910 et lysende hjul, der roterede hurtigt rundt i vandret stilling på havoverfladen.

Den 24. februar 1960 om natten, på positionen 24^{0}30' nord og 133^0 øst fløj et „flammende" ob-

jekt gennem luften med stor fart. Stedet ligger ca. 500 km syd for Japan. Efterforskningen blev udført af såvel flyvevåben som marine. Kystvagterne meddelte, at der ikke var savnet noget fly.

Observationen fandt sted syd for den japanske ø Shikok og der var adskillige øjenvidner til fænomenet, deriblandt 3 ruteflyvere, der alle opgav den samme position.

Fra 1959 til 1960 var den argentinske flåde 4 gange i alarmberedskab på grund af tilstedeværelsen af en ukendt undervandsbåd langs med kysten.

Således var den den 19. oktober 1960 blevet rapporteret en undervandsbåd ud for Bahia Blanca, en vigtig havn, der ligger ca. 800 km fra Buenos Aires. Fra flådebasen i Puerto Belgrano afsendtes hurtigt flere fly til den opgivne position.

Tidligere, i begyndelsen af 1960, havde den argentinske flådes fly jaget et mystisk undervandsfartøj gennem en uge et sted 600 km syd for Bahia Blanca.

Den 28. april 1950 blev en flyvende tallerken set i Stillehavet ud for Britisk Columbia. Den blev iagttaget af indbyggerne i byen Sidney. Mens dette stod på, skete der noget på havet. En „krop" med 3 vældige „pukler" viste sig pludselig i havoverfladen. Denne „søslange", hvis længde blev anslået til over 8,50 meter, var ikke det første af disse undervandsobjekter, der er kommet til syne i havet omkring Britisk C.

Den 14. september 1957 var en mand fra Rio de Janeiro, Ibrahim Sued, ude for at fiske sammen med en ven nær kysten ved Ubatuba, der ligger mellem Santos og Rio de Janeiro. Pludselig så de en diskoslignende genstand, som styrtede lodret ned mod vandet. Ulykken var uundgåelig. Objektet forsøgte med en „sidste manøvre" at rette sig op, men eksploderede i et helt fyrværkeri, idet der blev udslynget talrige brændende vragdele. En analyse af disse, som blev udført af såvel Landbrugsministeriets som „Département des Productions Minérales"'s laboratorier den 24. september 1957, afslørede, at de indeholdt magnesium med en stor renhedsgrad. Der var intet spor af andre metalliske elementer.

„Kon Tiki-ekspeditionen"

Omkring midten af maj 1947, da Thor Heyerdahl og hans 5 ledsagere var ude på den sjette af deres Stillehavs-rejser, cirkulerede mærkeligt formede lys rundt nede under tømmerflåden, som var i færd med at føre dem til koraløen Raroia ved Tahiti.

Adskillige gange, medens havet var roligt, viste der sig pludselig nogle mørke genstande i vandet rundt om Kon Tiki. Disse varierede mellem 60 og 90 cm i diameter.

En nat så man nogle lyskugler, hvis diameter var 60 cm og derover, nede i dybet. De blinkede med uregelmæssige intervaller, ligesom man kan forestille sig elektriske pærer, der bliver tændt og slukket.

Men enkelte mørke former var vanskelige at bestemme, idet de af og til var runde, derpå ovale og til sidst trekantede. Men selv omfanget af disse „undervands-uhyrer" var ikke til at angive eksakt. „Reflekserne fra vore lyskastere afslørede, at de kunne være på størrelse med en elefant", skrev Thor Heyerdahl i „The Kon Tiki Expedition". Kon Tiki's mystiske ledsagere undgik ganske vist at nærme sig tømmerflåden, men rejste en tid lang sammen med båden på styrbords side. Drejede det sig om kæmpemæssige undervandsuhyrer, der hørte hjemme i havdybet i midten af Stillehavet?

Hypotesernes gåder ......

Kan det være undervands-uhyrer, der dukker op fra oceanernes grave, i hvilke de havde fundet verdens ensomhed? – de sidste tilflugtssteder i hvilke mennesket endnu ikke er begyndt at jage? – kan det være dem, der med deres lyskugler nu dukker op fra Atlanterhavets vandmasser for at trænge ind i havene omkring Asien?

Og i et forsøg på at undersøge disse uophørligt tiltagende havmysterier, – disse sejlere uden besætning, disse spøgelsesskibe, – disse smuglerbåde, der medførte kontrabande, men som blev fundet forladte, – de drev videre i perfekt stand. Det eneste bemærkelsesværdige indicium for teorien om de besøgende ude fra rummet er: *aftrykket af et lille menneskelegeme i kaptajnens køje!* Kidnapninger til søs? Hvorfor ikke? Det kunne jo være, at dette miljø, som for skabninger, der rejser under forhold som i vore undervandsbåde, er lige så naturligt som det kosmiske rum eller som vor atmosfæres luftformede svøb ville være det.

Jacques Bonabot (Redaktør for tidsskriftet o.a.)

Visiteurs Spatiaux nr. 1, 1969 /PH. (Groupement Etude Sciences Avant-Garde, Brugge, Belgien).

Overs. kommentar:

Når ufologerne verden over studerer de forskellige mærkelige hændelser fra havene, og dér finder „mystiske objekter og former" omtalt, vil

de utvivlsomt straks mene, at det hele kan føres tilbage til begrebet „undervands-ufoer“. De mange og hyppigt omtalte lysfænomener bestyrker denne antagelse. MEN – vi må ikke glemme, at en ikke helt ubetydelig del af disse observationer *kunne stamme fra nogle hidtil ukendte havdyr,* og hermed husker vi på historien om den legendariske søslange, som forfatteren givetvis betragter som mere end blot en fabel! – For at belyse denne mulighed for fejltagelse er der i artiklen medtaget observationer, som både kan opfattes på den ene *og* den anden måde. Historien om Kon Tiki er helt sikkert tænkt som en udfordring til teorien om „ufoer på og under havene“; men selv om vi skulle forfalde til at fraskrive os søslangen, er der faktisk ting i rapporterne, som ikke passer med den gængse opfattelse af ufoerne.

/PH.

Trinidade observationerne...

Mere bevismateriale om IGY-fotografierne

Har De købt Olavo Fontes' hæfte om TRINIDADE OBSERVATIONERNE? Ellers bestil det hellere nu – fra SUFOI's regnskabskontor, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, giro nr. 11 77 25 – det koster kun 3 kr. og giver en værdifuld baggrund for nedenstående interessante, supplerende oplysninger, hentet i fortrolig korrespondance til og fra brasilianske myndigheder.

Den 16. januar 1958 så og fotograferede hr. Almiro Barauna, civilperson og den brasilianske flådes gæst om bord på det brasilianske træningsskib, Almirante Saldanha, et objekt, som fløj ind fra havet, cirklede over Trinidade øen og derefter fløj ud over havet. Han fik taget 4 fotografier. Barauna var ikke den eneste observatør, og forskellige brasilianske aviser erklærede dengang utvetydigt, at „elementer“ (medlemmer) af besætningen på Almirante Saldanha også havde set det Saturn-formede objekt.

APRO's brasilianske repræsentant, dr. Olavo T. Fontes, foretog gennem forbindelser ved militæret en gennemgribende undersøgelse af hændelsen og fremlagde endog observationer, som gik forud for begivenheden den 16. Han omtalte i teksten til sin rapport (se TRINIDADE OBSERVATIONERNE, side 10 ff) eksistensen af en hemmelig flåde-rapport, som omhandlede begivenheden.

I oktober 1964 kom en tyk manila-kuvert med posten til APRO hovedkvarteret. Den indeholdt et komplet sæt (4) fotografier af Trinidade-objektet, så vel som korrespondancen mellem forskellige brasilianske marineofficerer angående hændelsen og fotografierne. Sammen med fotografierne, brevene og selve flådens rapport, var et brev til Mrs. Lorenzen fra en tidligere brasi-

liansk marineofficer, som nu bor udenfor Brasilien. I brevet bad han Mrs. Lorenzen bruge rapporten, fotografierne og det andet materiale til opklaring af den forvirrede og fejlagtige forklaring på IGY (Det Internationale Geofysiske År) fotografierne. Han skrev, han havde læst hendes bog og komplimenterede hende for den, så vel som for hendes behandling af IGY-sagen. Samtidig bad han hende gøre, hvad der var muligt for at hans navn ikke skulle komme frem, og det er blevet gjort. Yderligere bad han APRO lave en kopi af indholdet og sende den til NICAP, for et sæt af fotografierne var tilsendt denne organisation.

Altid forsigtig med den slags ting kontrollerede Mrs. Lorenzen APRO's arkiver for at se, om rapporterne var autentiske, og hun fandt, at det var de. Hun kontaktede også Dick Hall fra NICAP og bad ham give hende besked, hvis han modtog de lovede billeder. De blev først modtaget i december, sendt fra et andet land end det, som hendes korrespondance med marineofficeren var afsendt fra.

Efter at have stadfæstet ægtheden af de oplysninger, flåderapporten indeholdt og efter at have overbevist sig om, at officeren selv eksisterede, besluttede Mrs. Lorenzen og andre APRO-rådgivere, at disse supplerende oplysninger skulle frigives til så mange mennesker som muligt. Her præsenterer vi hele korrespondancens ordlyd og rapporten i den rækkefølge, de blev skrevet. Hvert dokument taler for sig selv og en kort diskussion vil følge.

★

FLÅDEMINISTERIET
FLÅDENS OVERKOMMANDO

Rio de Janeiro, D.F.
6. februar 1958

INTERN MEDDELELSE – FORTROLIGT
Nr. 0043

Fra: Souschef i efterretningstjenesten.
Til: Vice-chefen for flådens overkommando.
Emne: Fænomener observeret over Trinidade øen.

Reference: Rapport nr. 0005, af 6. jan. 1958, fra chefen for flådens overkommando til kommandøren for Trinidade øens oceanografiske post. (Denne rapport omhandler formentlig de observationer, der fandt sted forud for den „berømte", hvor Barauna fotograferede objektet. IOKj.)

1. Jeg rapporterer til Deres Excellence informationerne og konklusionerne fremskaffet af korvet-kaptajn Jose Geraldo Brandao, efterretningsagent, vedrørende fænomener observeret flere gange i området omkring Trinidade øen.

2. Det er min opfattelse, at kendsgerningerne nødvendiggør en meget omhyggelig undersøgelse, så jeg ville gerne foreslå Deres Excellence følgende fremgangsmåde:

a) At give ordre til udforskning af hele øen (helst med helikoptere) for at få bekræftet eksistensen af tegn på landingspladser for et evt. UFO;
b) At give ordre til opstilling af udkigsposter på den ubeboede del af øen, således at man kan foretage observationer i alle retninger efter alle abnorme fænomener;
c) At henstille til besætningen om at være årvågen for at de kan observere og registrere alt som bliver iagttaget i forbindelse med emnet, og at gøre sig alle anstrengelser for at skaffe fotografier (med kameraer af enhver art og i enhver situation, endog om natten);
d) At fastsætte, at følgende instrumenter må være under omhyggelig observation, når UFOer er i syne: radar, magnetiske nåle, elektrisk lys, forbrændingsmotorer; iagttagne resultater skal rapporteres sammen med meddelelsen, som allerede opgivet i det spørgeskema, der er udsendt af denne overkommando; og denne overkommando skal straks informeres om alt, hvad der indtræffer;
e) At give meddelelse til flådens afdeling for hydrografi og navigation om de resultater, der er opnået, og de forholdsregler, der er taget i anvendelse af denne overkommando.

Luiz Felippe Pinto da Luz, kontreadmiral, souschef for efterretningstjenesten.

OBF/JGB
(M-22)
Nr. 0089 (M-20) 13. februar 1958.

FORTROLIGT

Fra: Chefen for flådens overkommando.
Til: Generaldirektøren for hydrografi og navigation.
Emne: Fænomen observeret over Trinidade øen.
Referencer:
a) Radio 00012/312335

b) Dokument nr. 0005, af 6/1 1958, fra chefen for flådens overkommando til kommandøren for Trinidade øens oceanografiske post.

Vedlagt: Fire (4) fotografier og fire forstørrelser.

1. Gennem dokumentet opført som reference „b" bad denne overkommando om informationer om fænomenet observeret og rapporteret gennem radioen som opført i reference „a".

2. Omtalte informationer blev givet personligt til denne overkommando af korvet-kaptajn Carlos Ferreira Bacellar, som var kommandør for Trinidade øens oceanografiske post på det tidspunkt, da fænomenet blev iagttaget.

3. En undersøgelse af emnet blev påbegyndt af denne overkommando med følgende konklusioner:

a) At der er et antal vidner, som erklærer at have observeret uidentificerede flyvende objekter (UFOer) over Trinidade øen;

b) At de fleste rapporter er utilstrækkelige, for det meste på grund af manglende teknisk dygtighed hos mange af observatørerne og på grund af observationernes korte varighed, så at ingen konklusion kan opnås vedrørende positive data om UFOerne;

c) At det vigtigste og mest værdifulde af de præsenterede vidnesbyrd, det fotografiske, mister noget af sin overbevisende kvalitet på grund af umuligheden af at bevise en forudgående fotomontage;

d) At den følelsesmæssige reaktion hos de personer, som har rapporteret observation af UFOer, er meget stærk og let at bemærke;

e) Og endelig, at eksistensen af personlige rapporter og af fotografisk bevismateriale af meget stor værdi efter omstændighederne, tillader den indrømmelse, at der er indikationer for eksistensen af uidentificerede, flyvende objekter.

4. Idet man tager disse konklusioner indrømmet af denne overkommando i betragtning, ville jeg gerne anbefale Deres Excellence:

1. At henstille til kommandøren for Trinidade øens oceanografiske post om at holde besætningen årvågen for at de kan observere og registrere alt som bliver iagttaget i forbindelse med emnet, og gøre sig alle anstrengelser for at skaffe fotografier (med kameraer af enhver art og i enhver situation, endog om natten) og positive data;

2. At fastsætte, at der, når UFOer er i sigte, vil blive holdt øje med radar, magnetiske nåle, elektrisk lys, forbrændingsmotorer, foruden de, der allerede er opgivet i spørgeskemaet udsendt af denne overkommando og vedlagt dokumentet opført i reference „b";

3. At sørge for, at tilfælde af enhver art, der har relation til UFOer, straks rapporteres til denne overkommando.

Antonio Maria de Carvalho, flåde-admiral,
chef for flådens overkommando.

DE FORENEDE STATERS AMBASSADE
Kontoret for flådens attaché
Rio de Janeiro
21. februar 1958

Vor ref.: ....

Exmo. Snr. Kontre-admiral
Luiz Felippe Pinto da Luz
DD souschef for efterretningstjenesten
Estado-Maior da Armada

Min kære admiral:

Jeg ville i høj grad værdsætte enhver information De kunne give mig, inclusive fotografier, af den „disco voador", som efter sigende er observeret ved Trinidade øen den 16. januar fra træningsskibet, Almirante Saldanha.

Som De ved, har der været mange rapporter om sådanne observationer, og USA har nedsat en særlig kommission for at undersøge disse uden at nå nogen endelig konklusion. Imidlertid forekommer det mig, at hvis dette fandt sted, sådan som det er påstået i avisen af d.d., må der være nok af gode, troværdige og intelligente vidner til. at der foreligger et fint bevismateriale i dette tilfælde.

Med største respekt og højagtelse

M. Sunderland,
Kaptajn, U.S. flåde,
U.S. flåde attaché.

FLÅDEMINISTERIET
FLÅDENS OVERKOMMANDO
EFTERRETNINGSTJENESTEN.
Rio de Janeiro D.F.
25. februar 1958
Sø- og krigskaptajn
M. Sunderland
DD U.S. flåde attaché.

Under henvisning til anmodningen i brevet fra

Deres Excellence, sender jeg Dem vedlagte fire (4) fotografier, det eneste denne overkommando er i besiddelse af om emnet.

Jeg benytter lejligheden til at forsikre Dem om min dybeste agtelse.

Luiz Felippe Pinto da Luz
kontre-admiral,
souschef for efterretningstjenesten.

CAC/JGB
M-22
Nr. 0098 (M-20) 3. marts 1958.

FORTROLIGT

Fra: Chefen for flådens overkommando
Til: Flådeministeren.
Emne: Information om observation af uidentificerede, flyvende objekter over Trinidade øen.
Vedlagt: En rapport om hændelserne.

Jeg sender Deres Excellence vedlagte rapport med de konklusioner, som denne overkommando er nået til vedrørende fænomenerne iagttaget ved Trinidade øen.

Antonio Maria de Carvalho
Flåde-admiral, chef for
flådens overkommando.

FLÅDEMINISTERIET
FLÅDENS OVERKOMMANDO
EFTERRETNINGSTJENESTEN

Emne

1. Rapport om observationerne af uidentificerede, flyvende objekter, indtruffet ved Trinidade øen, i perioden mellem den 5.-12. 57 og 16.-1. 58.

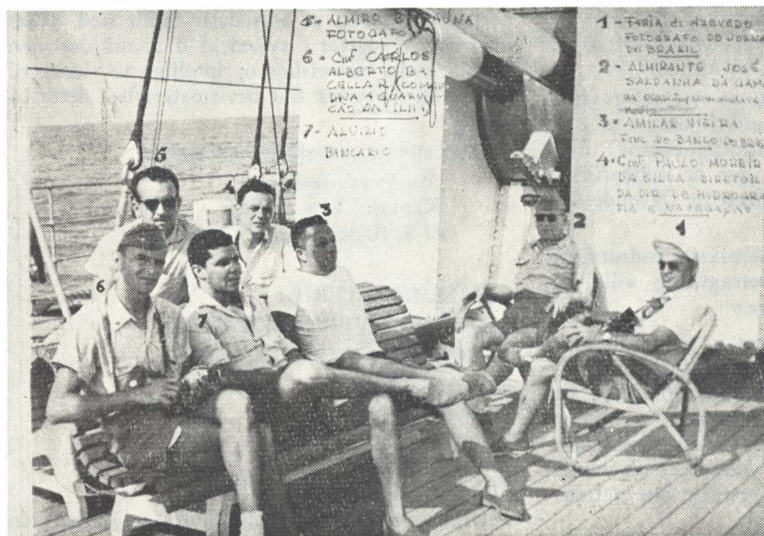
Hændelserne

I. Korvet-kaptajn Carlos Alberto Ferreira Bacellar, kommandør for Trinidade øens oceanografiske post, blev tilkaldt til denne overkommando den 27. januar 1958, hvor hans rapport blev præsenteret. Han meddelte følgende:

I. Den 31. december 1957 blev et uidentificeret, flyvende objekt (UFO) observeret over øen, iagttaget af læge-officeren, premierløjtnant MD Ignacio Carlos Moreira Murta, en sømand og fem arbejdere. Observationen fandt sted om morgenen kl. ca. 10 minutter i 8. På grund af observatørernes overbevisning, samt sammenhængen og overensstemmelsen mellem rapporterne, havde han besluttet at sende radiogrammet, som startede denne undersøgelse;

II. Han blev ved samme lejlighed informeret om, at et lignende objekt tidligere var blevet iagttaget den 5. december 1957, af en arbejder, også om morgenen og på samme tidspunkt.

III. Den følgende dag, den 1. januar 1958, samme tidspunkt og position, kom et eller andet, der bevægede sig mod nord (samme retning som ved tidligere observationer) til syne over havet flyvende med en utrolig fart. På trods af uenighed med andre observatører og på trods af det strålende lys objektet udsendte på en vis del af sin bane, sluttede han og tror stadig, at det var en havmåge – det, at den blev projiceret mod

På billedet ses syv af de ombordværende på skibet „Almirante Saldanha", hvor over 100 personer den 16. januar 1958 iagttog det berømte objekt, omtalt i hæftet: TRINIDADE-OBSERVATIONERNE. (Nr. 5 er Barauna og nr. 6 korvet-kaptajn Bacellar).

himlen, vanskeliggjorde enhver stereoskopisk vurdering;

IV. Næste dag, den 2. januar 1958, blev der igen slået alarm – denne gang om aftenen ca. kl. 20. Denne alarm blev afblæst, da han selv var på vagt og intet så;

V. Endelig, den 16. januar 1958 kl. 12,15, blev endnu en UFO-alarm registreret om bord på NE „Almirante Saldanha", som var ankret op tæt ved øen. Skibet var ved at blive gjort klart til afgang, og mandskabet var i færd med at hejse den båd om bord, som benyttedes til ture ind til øen. UFO-alarmen blev slået af besætningsmedlemmer i skibets agterstavn og bov;

VI. Ved samme lejlighed blev en civil, professionel fotograf, som var på dækket i skibets agterstavn i færd med at fotografere båden, mens den blev hejset om bord, gjort opmærksom på, hvad der skete, og det lykkedes ham at tage de fire vedlagte fotografier;

VII. Efter observationen tog fotografen filmen ud af kameraet i overværelse af kapt. Becellar og andre officerer; senere gik han sammen med kapt. Becellar til skibets mørkekammer, kun klædt i skjorte og shorts; fremkaldelsen varede ca. 10 minutter og derefter blev negativerne efterset af kapt. Bacellar. Kapt. Bacellar erklærer, at han så nævnte UFO på de omtalte negativer lige fra det første eftersyn, med detaljer, som kun forstørrelserne bagefter viste mere tydeligt;

VIII. Derefter blev omtalte negativer vist til de af skibets besætningsmedlemmer, som havde iagttaget fænomenet; de genkendte objektet på fotografierne som identisk med det, de havde set i luften;

IX. Den person, som henledte fotografens opmærksomhed på objektet, var en AF (luftvåbens-) kaptajn (afgået), der var på skibet som medlem af en gruppe, specialiseret i undervandsjagt; fotografen var også medlem af samme gruppe;

X. Fotografierne blev taget på mindre end 30 sekunder;

XI. En stærk følelsesmæssig ophidselse observeredes hos alle personer, som så objektet, inklusive fotografen, civilpersoner og medlemmer af skibets besætning.

2. Kapt. Bacellar rapporterede også et fænomen, han personligt havde observeret over øen to gange ved forskellige lejligheder ved hjælp af en præcisions-theodolit og i dagslys. Hans anden observation var som følger:

I. Han var ved at spore en vejrballon, da det blev registreret, at dens instrumenter var kastet, hvilket klart viste sig ved de signaler, der blev udsendt fra dens radio-sonde og af den kurve, der blev tegnet på registreringsapparatet;

II. Ballonen skulle briste efter det omtalte instrumentafkast, da gennemsnits-levetiden for en ballon er fyrre minutter, hvorefter ballonen brister på grund af den opnåede højde;

III. Den ballon, der blev sporet, var i sigte i en højde af 14.000 m, da instrumenterne blev kastet ud med faldskærmen. Nogle få øjeblikke senere fik han øje på et objekt på himlen ca. 30 grader i vandret linie fra det sted, hvor ballonen var forsvundet, da den passerede bag en sky;

IV. Set gennem en theodolit havde objektet en mærkelig facon, som en klartlysende halvmåne; fænomenet var synligt i 3½ time, og objektet flyttede sig tilsyneladende med samme vinkel-hastighed som solen;

V. Objektet forsvandt først, da himlen blev overtrukket med cirrus-skyer;

VI. Han kan ingen forklaring finde på observationen, når han tager levetiden af den sporede, rødmalede ballon, objektets form og klarhed samt månens og planeternes position i betragtning;

VII. Denne observation blev bevidnet af lægeofficeren, flere marine-sergenter og sømænd og en civil tekniker fra flådens afdeling for hydrografi og navigation.

3. Endelig tog kapt. Bacellar den mand, som havde taget fotografierne, den professionelle fotograf, Almiro Barauna (adr.: Praia de Icarai 251, Apt. 1004, Niteroi) med hen til denne overkommando, og han afgav følgende rapport:

I. Han var på dækket af NE „Almirante Saldanha", da han blev gjort opmærksom på et mærkeligt objekt, som nærmede sig øen; han var i stand til at se det efter et par øjeblikke;

II. Umiddelbart efter at have fået øje på det, rettede han sit kamera mod objektet og tog 6 billeder efter hinanden;

III. Bagefter, da han havde taget det sidste billede på filmen, tog han filmen ud af kameraet og holdt den i hænderne i næsten en time – mens han ventede på, at en stærk, følelsesmæssig ophidselse skulle fortage sig; så gik han ind i mørkekammeret for at fremkalde den eksponerede film, allerede fulgt af kapt. Bacellar;

IV. Han blev i mørkekammeret i ca. 10 mi-

nutter sammen med AF kaptajnen, som hjalp ham; så viste han den endnu våde film til kapt. Bacellar, med det indtryk, at det fotograferede objekt ikke var kommet med på den fremkaldte film; men hans indtryk blev gjort til skamme af kapt. Bacellar selv, der viste ham, at der på de fotografier, der havde forbindelse med observationen, kunne ses en fremtoning, der så ud som objektet i forskellige positioner;

V. Han beholdt negativerne og tog dem med til Rio, hvor han lavede flere forstørrelser i sit foto-laboratorium; UFOet kom kun ordentligt frem på to af billederne, da de andre negativer var meget mørke;

VI. For at forøge kontrasten, lod han negativerne gennemgå en proces, som kaldes „clearing", der består i ensartet at lysne hele negativet; men da to af billederne viste UFOet meget klart og han var bange for at miste dem, hvis processen mislykkedes, klippede han filmen over og prøvede kun processen på de fire andre negativer; resultatet heraf var, at UFOet viste sig på to af dem med stor tydelighed i forskellige positioner;

VII. Han sagde, at da han så UFOet med det blotte øje, havde han indtrykket af et massivt legeme med uklart definerede konturer, med stor mobilitet ved høj hastighed og med en mørk farve, som var svær at definere, da objektet syntes at være indhyllet i en substans han sammenlignede med sæbeskum; det syntes at have et lille spor af samme materiale og bevægede sig uden en lyd;

VIII. Han var så nervøs og oprevet efter observationen, at han dårligt kunne udføre rutinearbejdet med at fremkalde filmen;

IX. Han tilbød denne overkommando negativerne til alle de nødvendige undersøgelser og analyser, der skal til for at bevise deres ægthed og foreslog et mikroskopisk eftersyn som den eneste brugbare metode til at afsløre alle trick.

2. Sammenfattende de indhentede erklæringer opført i ovenfor anførte rapporter, har vi følgende vigtige facts:

a) Tilsynekomsten af UFOer observeret fire gange over Trinidade øen af forskellige mennesker, forskellige dage, tre om morgenen og et om aftenen;

b) Observeret af kapt. Bacellar og andre om morgenen, én gang noget han troede var en havmåge, trods den kendsgerning, at de sergenter og sømænd, som også var vidner til observationen, stadig tror det var et UFO;

c) Et fænomen, uforklarligt på baggrund af de atmosfæriske og astronomiske betingelser, observeret to gange over Trinidade øen af dens militære kommandør, en højtstående officer fra marinekorpset, en hydrograf med erfaring i meteorologi og radio-sonde målinger – og af andre vidner;

d) Fra dækket af NE „Almirante Saldanha", opankret tæt ved Trinidade øen, blev taget fire fotografier af et UFO af en professionel fotograf i nærværelse af andre vidner, som bekræfter at have set det fotograferede objekt.

ANALYSE

3. Vurderingen af de i ovenstående optegnelse anførte facts viser:

a) At af fem UFO-observationer blev fire gjort ved dagslys og en om aftenen;

b) At af de fem UFO-observationer var kapt. Bacellar kun vidne i et tilfælde, der blev bortforklaret som en havmåge; (? - se side 149. iokj.)

c) At vidnerne, som iagttog UFOerne var personer med forskellige kvalifikationer – arbejdere, læge-officerer, tandlæger, sømænd og sergenter, officerer, civilpersoner og professionelle fotografer;

d) At ingen officer fra marinekorpset observerede det nævnte fænomen med undtagelse af to tilfælde som rapporteret af kapt. Bacellar;

e) At der ved alle hændelserne blev bemærket en meget stærk følelsesmæssig reaktion hos alle de, der så UFOerne, inklusive den professionelle fotograf. Der var endog et tilfælde med en arbejder, som – ellers anset for at være normal – forskrækket løb bort;

f) At rapporterne, trods de store vanskeligheder ved at få gode informationer fra mindre kultiverede mennesker, samstemte ved følgende data:

FORM – Den klassiske diskos og et dråbeformet objekt. Et objekt (set nedefra) viste ifølge observatørerne et kugleformet omrids, da det bevægede sig tværs over øen den 31.-12. 1957. Set på afstand var det diskosformet med en dobbelt kuppel (Saturn-formet);

FARVE – udefinerlig for nogle, som rustfrit stål for andre; mange beskrev det som indhyllet i en slags tåge;

LYD – Alle observatørerne sagde, at objekterne var lydløse;

SPOR – Nogle observatører bemærkede en (udstødning) afsondring, formet som et hvidt spor; andre nægtede alt af den slags;

STØRRELSE – Alle observatørerne var enige om, at objekterne bevægede sig med meget stor hastighed, men ingen var i stand til at vurdere størrelsen;

MOBILITET – Alle rapporterne henledte opmærksomheden på UFOernes overordentlige mobilitet. Bevægelserne var ikke kontinuerlige ligesom en flyvemaskines, men hurtigere og mere bratte, med pludselige forandringer af kurs og hastighed;

HØJDE OG AFSTAND – Kun observatører af hændelsen den 31.-12. 1957, da UFOet passerede henover øen, vurderede dets højde og sammenlignede den med højden af tinden „Desejado", det vil sige ca. tre gange tindens højde eller omkring 1.800 m;

MANØVRER – Alle rapporterne stemte overens på det punkt, at objektets manøvrer var meget usædvanlige;

UDSEENDE – Som et massivt legeme i alle tilfælde;

OBSERVATIONSTID – Meget kort, altid målt i sekunder;

g) At observatørerne som så UFOerne, nøjagtigt ved, hvordan de skal identificere flyvemaskiner; alle maskiner over øen er omhyggeligt identificeret i alle tilfælde, med meddelelser herom rapporteret til afdelingen for hydrografi og navigation;

h) At – når man tager i betragtning under hvilke omstændigheder billederne blev taget, den omgående fremkaldelse af filmen, under hvilke betingelser det blev gjort og fotografens følelsesmæssige tilstand – så peger alt henimod, at ingen fotomontage blev foretaget på stedet;

i) Vedrørende det fotografiske bevismateriale, klart det mest værdifulde og vigtigste, står tilbage som

NEGATIVE PUNKTER

I. Intet aftryk af filmen blev taget lige efter den var fremkaldt;

II. Skibets kommandør tog ikke negativerne i besiddelse efter fremkaldelsen for at få taget aftryk senere i nærværelse af vidner;

III. Aftrykkene og forstørrelserne blev lavet af fotografen i hans egen fotolaboratorium.

POSITIVE PUNKTER

I. Rapporten fra kapt. Bacellar, som på filmen umiddelbart efter fremkaldelsen og mens den endnu var våd, så de fremtoninger, han på aftrykkene identificerede som det fotograferede objekt, og også, at de billeder, der gik forud for den række optagelser, som havde forbindelse med objektets passage, passede med de scener, der blev taget om bord få minutter før hændelsen;

II. Udsagnene fra de personer, der observerede objektet: De så aftrykkene af fotografierne og *erklærede, at de havde set nøjagtigt det samme, som billederne viste.*

j) Med hensyn til negativerne, så blev de forelagt teknikere fra afdelingen for hydrografi og navigation og teknikere fra Cruzeiro do Sul Aerophotogrammetric Service til undersøgelse med følgende resultater:

I. Teknikere fra flådens HN-afd. stadfæster efter undersøgelse af negativerne, at de er ægte;

II. Teknikere fra Cruzeiro do Sul Aerophotogrammetric Service stadfæster efter mikroskopisk eftersyn til bekræftelse af granulationen (kornetheden), efter analyser af signaler, samt efter prøver af lysudstrålingen og detaljer af omrids:
Der var intet tegn på fotomontage på de omtalte negativer; alt taler for, at det faktisk er negativer af et virkeligt fotograferet objekt;
Hypotesen med en fotomontage planlagt efter observationen er endeligt udelukket;
Det er ikke muligt at bevise hverken eksistensen eller ikke-eksistensen af en tidligere foretaget fotomontage, men det kræver et meget præcist teknisk udstyr og gunstige omstændigheder at udføre en sådan.

Konklusioner

4. I betragtning af kendsgerningernes fremstilling og den kortfattede analyse opført i ovenstående afsnit kan der konkluderes:

a) At der er et antal vidner, som erklærer at have set UFOer over Trinidade øen. Disse vidner har forskellige kvalifikationer og observationerne blev gjort på forskellige dage;

b) At de fleste af de fremlagte rapporter er utilstrækkelige, mest på grund af mange observatørers manglende tekniske dygtighed og af iagttagelsernes korte varighed, således at ingen konklusion kan nås vedrørende positive data om UFOerne;

c) At det vigtigste og mest værdifulde bevismateriale, det fotografiske, mister noget af sin overbevisende kvalitet, på grund af umuligheden af at bevise en tidligere foretaget fotomontage;

d) At den følelsesmæssige reaktion hos de personer, som har rapporteret observationen af UFOer er meget stærk og let at se;

e) Og endelig, at eksistensen af personlige rapporter og af fotografisk bevismateriale af en vis værdi efter omstændighederne, tillader den indrømmelse, at *der er indikationer for eksistensen af uidentificerede, flyvende objekter.*

5. Vedrørende den sidste af de ovenfor anførte konklusioner, tillader jeg mig at foreslå Deres Excellence, at denne overkommando tager alle indsamlede informationer om det foreliggende emne i betragtning for at blive i stand til at nå en fuldstændig sikker konklusion.

Jose Geraldo Brandao,
korvet-kaptajn, Efterretningstjenesten.

APRO's diskussion

Det første punkt på dagsordenen i denne diskussion må nødvendigvis blive sagen om Dr. Menzel's konklusion, at ingen så objektet udover Mr. Barauna og hans venner Jose Toebaldo Viegas, instruktør for Aero Club i Niteroi og Air Force kaptajn (afgået) samt Amilar Vieira Filho, fører for undervandsjagtholdet, som Barauna var medlem af. Filho var også ansat ved regeringen. (Se „The World of Flying Saucers" – af Menzel og Boyd, Doubleday).

Som APRO Bulletin før har påpeget: Hvis Menzel fuldt ud havde undersøgt Trinidade-hændelsen og fotografierne kunne han ikke have sluttet, at observationen og fotografierne var en spøg, forberedt af Barauna og hans venner.

Det sidste af de ovenfor anførte dokumenter erklærer klart at (se § VIII under HÆNDELSERNE) *„Derefter blev de omtalte, nyligt fremkaldte negativer vist til de af skibets besætningsmedlemmer, som havde iagttaget fænomenet; de genkendte objektet på fotografierne som identiske med det, de havde set i luften".*

Om samme sag, se også § XI: „En stærk følelsesmæssig ophidselse hos alle personer, som så objektet, inklusive fotografen (Barauna), civilpersoner (hans venner Viegas og Vieira) og *medlemmer af skibets besætning".*

Lad os yderligere understrege nogle få andre punkter: Barauna gik ind i mørkekammeret kun iført shorts og en T-shirt. Intet sted kunne han skjule ekstra film eller udstyr til at lave en montage o.s.v. Han var der kun i 10 minutter, næppe længe nok til at forfalske en rulle film. Barauna var bange for, at han ikke havde fået billederne, fordi han ikke havde tid til at indstille ordentligt til eksponering o.s.v. Han udviste betragtelig ivrighed og nervøsitet før fremkaldelsen af negativerne, og det er sandelig forståeligt.

Bemærk at nogle af eksponeringerne ikke var klare og at Barauna prøvede at afhjælpe den tilstand. (Se 3–V, VI).

Læserne vil bemærke, at paragraffernes nummerorden i flådens rapport ikke er følgerigtig, men man mener, at dette snarere skyldes en fejl ved kopieringen, gjort af den mand, som sendte dem til APRO. Det er en lang rapport, og det er forståeligt, at en sådan fejl kan opstå.

Den paragraf, som er mærket med nr. 2 og som er opført lige før analysen, er meget vigtig, for den samler det, som korvet-kaptajn Jose Geraldo Brandao, Efterretningstjenesten, mente var vigtige FAKTA. Disse gjorde han klar til afsendelse til FLÅDEMINISTERIET og adresserede dem til Flåde-admiral Antonio Maria de Carvalho, chef for flådens overkommando. Admiral Carvalho skulle se rapporten og godkende den, før den blev sendt til Flådeministeren.

Admiral Alves Camera var flådeminister på det tidspunkt. Den 24. februar 1958 udtalte han til United Press: „At han ikke tidligere havde troet på flyvende tallerkener, men efter Baraunas fotografiske bevismateriale var han overbevist". Camera var blevet standset af journalister på

trappen op til Rio Negro paladset ved Petropolis efter sit ugentlige møde med Brasiliens præsident. Han sagde også, at „flåden ligger inde med en stor hemmelighed, som ikke kan frigives, fordi den ikke kan forklares".

For igen at vende tilbage til billedernes ægthed, må vi tage muligheden af en fotomontage i betragtning. (Se j–II under POSITIVE PUNKTER). Eftersom vidnerne allerede havde observeret objektet og senere havde set det på negativerne, er det ikke sandsynligt, at Barauna ville gøre sig den ulejlighed, at prøve at fremskaffe et andet og bedre foto ved svindel. Flådens HN-afd. stadfæstede, at negativerne var ægte.

Der er kun en udvej tilbage, og det er muligheden for, at Barauna lavede en fotomontage før den spændende begivenhed på Trinidade. Men så må vi antage, at han var i stand til at „fabrikere" en UFO-model, placere den på filmen og så fotografere Trinidade øen oven på den. Men det er ikke en montage – det er simpelthen en dobbelt-eksponering, og hvordan vidste han, hvad der skulle blive set og bevidnet senere af folk på dækket af Almirante Saldanha? En fotomontage er en kombination af to fotografier, og hvordan skulle han vide, hvad der ville blive set? Og hvordan byttede han denne hypotetiske film med den anden? Og hvordan vidste han lige netop hvor objektet ville placere sig, så hans billeder kom til at passe med det, der blev set?

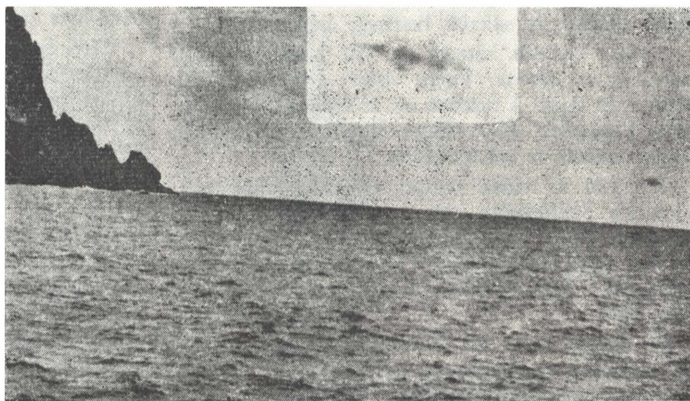
Blot at antyde, at Barauna lavede enten en fotomontage eller en dobbelt-eksponering, er at forudsætte så mange sammentræf, at muligheden bliver matematisk udelukket.

Som konklusion må vi henlede opmærksomheden på nogle få rammende fakta. Det er blevet antydet, at Dr. Menzel er ansat ved United States Air Force. Hvis han er ansat noget sted, må det være i en anden virksomhed. Men doktorens opførsel lader formode, at hans holdning er en følge af en personlig forkærlighed. Videnskabsmænd har etik – hvis det er sande videnskabsmænd. Der er videnskabsmænd, hvis opgave det er at bortforklare de „kildne" spørgsmål, men i intet tilfælde har de udvist tendens til direkte at angribe sandfærdigheden hos en voksen person, der er i stand til at udføre lovligt arbejde, som forsvar for deres gode navn og rygte.

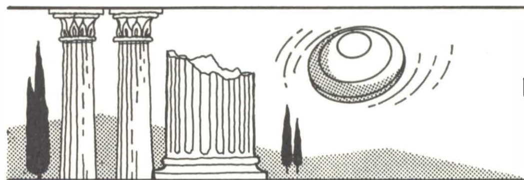
Dr. Menzel har en imponerende række titler bag sit navn, og de hjælper ham naturligvis med at gøre indtryk på den almindelige offentlighed med hensyn til sandheden og nøjagtigheden af hans konklusioner. Men de undskylder ham ikke overfor den skarpsindige videnskabsmand eller lægmand, når han tilsyneladende velovervejet ignorerer fakta eller forandrer officielle udenlandske militær-pressemeddelelser for at få dem til at passe med sine egne teorier. Sidstnævnte hentyder til hans version af den brasilianske flådes erklæring om IGY-fotografierne, som blev nævnt i hans bog og som indeholdt nogle ord, der ikke var i teksten, mens andre var udeladt.

Der vil sandsynligvis komme kritik af de ovenfor anførte dokumenter, enten mundtligt og noget hemmelighedsfuldt (forborgent) eller på tryk, men kritikken vil, hvis den kommer, sikkert blive et resultat af vrede mod APRO, for at have støttet IGY-foto sagen med autentiske dokumenter, eller et forsinket forsøg på at sætte afstivede, urealistiske argumenter op mod Trinidade-sagens ægthed.

The A.P.R.O. Bulletin, januar 1965 /BK.

Objektet fotograferet, da det med stor hastighed flyver bort fra Trinidade.

UFO'ER I FORTIDEN

UFO's i antikken

Hvis antikkens litteratur kunde bevise at rumfolk besøkte vår jord, vilde da ikke dette fantastiske faktum ha forandret fortiden, inspirere nutiden, gi håp til fremtiden og bringe en ny mening inn i menneskets tilværelse?

Vår religion, filosofi og kultur har vært basert på den tro, at vår jord var universets sentrum og mennesket Guds eneste arvtagere. Vilde ikke bevis på at jorden engang var regjert av vesener fra andre planeter være århundredets oppdagelse?

De som studerer antikken hindres av knappheten på kildemateriale. Innvidde som Pythagoras foraktet det skriftlige. Deres visdom ble bevart mundtlig innenfor mysterieskolene.

Det berømte bibliotek i Alexandria ble brendt av Julius Cesar og de tidlige kristne ødela de fleste skrifter av såkaldt hedensk opprinnelse.

Livius' historie bestod av 142 bøker hvorav bare 35 er bevart. Varro skrev 490 bøker og bare 2 er igjen. I tusener av år studerte astrologene himmelen. Hva finnes idag av de utallige observasjoner de må ha gjort?

For 100 år siden trosset en tysk kjøpmann Heinrich Schliemann vitenskapens hån og gravde frem Troya med Illiaden som ledetråd. Kan vi ikke også grave frem – fra de klassiske opptegnelser – ting som kan gi oss opplysninger om rumskip?

En engelskmann W. R. Drake tok for seg 50 av antikkens skribenter og studerte deres hovedverk gjennem en UFO-linse.

Til å begynne med satt han like blank som Champollion som tilslutt løste Rosette-stenens gåte; men så, etterhvert som opptegnelser vedrørende UFO'er samlet seg, dannet puslespillet tilslutt et strålende billede, en blendende åpenbaring som revolusjonerte filosofien, teologien og hele vår oppfatning av menneskets fortid.

Men som en reaksjon kom den tanke, at en slik grandios konklusjon måtte være aldeles absurd. De lærde hadde studert klassikerne i århundrer og kunde de gamle sannheter således med ett veltes av piedestallen?

Sunn sans benekter at vår fundamentale tro er feil. Men allikevel – la de gamle skribenter tale for seg selv. Prester, poeter og mytologiens granskere finner overalt himmelfaderen og hans Pantheon med guders dype innflytelse på antikkens folk.

Enhver betraktet gudene dengang som supermennesker som levde såvidt ute av syne og som stadig var like velkomne ned fra himmelen for å belære og underholde menneskene.

Homer og Virgil beskrev gudenes deltakelse i og beleiringen av Troya. Diogenes Laertius og Ovid skrev dikt om deres skandaløse kjærlighetsaffærer.

Hesiod og Appolodarius beskrev krigen mellem gudene og titanene, oppbevart som legender over hele kloden.

Våre egne teologer avskjediger imidlertid rett og slett de gamle guder idet de mener det er naturkreftene som hadde satt menneskenes fantasi isving. Er det imidlertid rimelig at hele raser i århundreder skulde basere hele sitt daglige liv på tro på lyn og torden?

Et nyt perspektiv

Sett i UFO-perspektiv nærmer Aeschylos, Sofokles, Euripides og Aristofanes' skuespill seg en faktisk klassisk science fiction. Var Deus ex Machina et minne gjennem etteleddene om de rommennesker som engang blandet seg i menneskenes affærer?

Manetho har nedtegnet beretningen om gudekongene **i Egypt**. Berossus om de gudommelige **herskere** over Babylon 432.000 år før syndfloden.

Sanchoniathon nevner guder som førte luftslag over Fønikia. Ovid og Varro nevner at Italia var kjendt som Saturnia regjert av Saturn i en gylden tidsalder fulgt av en sølvalder under Jupiter, noe som antyder at større eller mindre deler av verden var dominert av rommennesker som etter en krig med kjemper reiste hjem til sine egne planeter. Derfra har de siden – med mellemrom – fulgt menneskenes utvikling og kanskje landsatt misjonærer i hemmelighet for å lære utvalgte innviede. Rasehukommelse og forfedredyrkelse har siden latt de hjemvendte rommennesker bli guder.

To sitater fra Cicero

Det første fra „Om spådommer". Bok 1 kap. 43: – men jeg kommer tilbake til romernes spådommer. Hvor ofte har ikke vårt senat oppsøkt decevirene for å lese i Sibyllenes bøker. For eksempel da to soler var blitt sett og da tre måner hadde vist seg og da ildflammer var sett på himmelen – eller ved en annen anledning – solen ble sett om natten, eller støy var hørt fra himmelen og denne syntes å åpne seg og merkelige kuler ble sett.

Fra „Gudenes natur" bok 3 kap. 5 – men gudene har vist seg for oss, akkurat som for Posthumius ved innsjøen Regillus, og for Vatinus på den Salariske veg...

Egypterne skrev tilsynelatende ikke historie, det ble med at hver generasjon skrøt av sin egen Faraos meritter.

Kileskrifttavlene i Babylon skrøt av krigerske konger. Hentydninger til Gud og engler i Det gamle Testamente og Talmud synes imidlertid å tyde på at den nære orient hadde øynene rettet mer oppad.

Thukydid, Xenofon, Tacitus og Cesar var, som våre egne historikere – altfor opptatt av kriger og politikk til å legge merke til – og vekt på himmelske gjenstander.

Livius og Plutark nevnte en komet sett i år 480 før Kristus ved den greske flåtes seir over perserne ved Salamis. En kan i denne forbindelse merke seg kometen over slaget ved Hastings og Foofighterne i den 2. verdenskrig.

Platon, Aristoteles og de andre filosofer snakket om gudene som de skulde være naboer. Romeren Julius Obseqens noterte 63 himmelfenomener, Livius 30, Plinius 26, Dio Cassius 14, Cicero 9, idet han bekreftet den psykologiske virkning disse hadde hatt på den romerske intelligentia.

Analyse av 50 klassiske skribenter som er blitt studert, kan sammenfattes således:

Lys på himmelen	39
Ildkuler	6
Armeer	1
Sol om natten	5
Guder opp til himmelen	5
Skjold på himmelen	11
Luftskip	17
2 eller flere måner	8
2 eller flere soler	12
Ufos	7
Stemmer	6
Ny stjerne	10
Fallende lys	5
Fallende stjerner	2
Guder ned fra himmelen	11

Her er noen **eksempler:**

År 222 f. Kr.

3 måner ble sett på en gang under konsulatet til Gnæus Domitius. Fra Plinius' Naturhistorie, bok 3, kap. 22.

År 218 f. Kr.

I Amiternodistriktet sæes menn i hvite kledninger. I Præneste glødende lamper ned fra himmelen. Ved Arpi skjold på himmelen. Om natten ble sett 2 måner, skip ble sett på himmelen. Lycostenes-Obsequens: Prodigorum Libellus, kap. 31. Livius' bok 21, kap. 62 og bok 22, kap. 1.

År 214 f. Kr.

Ved Hadria ble et alter sett på himmelen og omkring dette menn i hvite kledninger. – Livius, bok 21, kap. 62.

År 213 f. Kr.

Ved Ariminium ble sett lys som flammet opp og opplyste hele landskapet. – Dio Cassius, Romersk historie, bind 2, side 46.

Menneskenes lykke og ulykke afhænger fuldt så meget af deres sindelag som af skæbnen.

La Rochefoucauld.

År 175 f. Kr.

3 soler skinte samtidig. Om natten gled flere stjerner over himmelen ved Lanuvium. – Obsequens kap. 62.

År 122 f. Kr.

I Gaul ble sett 3 soler og 3 måner. – Obsequens kap. 42.

År 91 f. Kr.

Ved Spoletium gled en gylden ildkule mot jorden hvor den gikk mot øst og overstrålte solen. – Obsequens kap. 114.

År 85 f. Kr.

Under Lucius Velerius og Gaius Marius for et brennende skjold som sprutet gnister over himmelen. – Plinius' Naturhistorie, bok 2, kap. 34.

År 66 f. Kr.

I Gnæus Octavius og Gaius Svaetonius' konsultid ble en gnist sett falle fra en stjerne idet denne øket i størrelse. Etterhvert som den nærmet seg, ble den så stor som månen. Da den steg opp igjen, forandret den seg til en fakkel. Den ble sett av prokonsul Silenus og hans følge. – Plinius' Naturhistorie, bok 2, kap. 34.

År 42 f. Kr.

I Rom ble natten opplyst så folk stod opp for å begynne arbeidet. Ved Murtius ble 3 soler sett i dagens 3. time. Disse trakk seg sammen til 1 sol. – Obsequens, kap. 130.

Disse himmelfenomener ble sett og nedtegnet for 2.000 år siden. „Englene“, de himmelske stemmer, lysene på himmelen, Guds inngrep i menneskenes affærer som beskrives i Bibelen, bekreftes altså av Livius og andre Romerske skribenter. Likeledes finner vi i analyser av Britiske legender i Bedes kirkehistorie og i The Anglo Saxon Cronicle. Disse antyder at folk fra andre kloder overvåket det gamle Britannia og det Saxonske England.

Det ser ut til at ordet „Gud“ har i det minste 2 bestemte betydninger: Den absolutte hersker over Universet – og lokale guder – eller mulige rommennesker som fra tid til annen manifesterer seg på jorden blandt menneskene.

Idag vet vi, at vi ikke er universets midtpunkt men et beskjedent støvfnugg i et romtidsunivers. I all ydmyghet kan det kanskje antydes at mange vedtatte oppfatninger er basert på falske premisser. Vi skulde tørke støv og dogmer av århundrenes overtro – og vitenskapelig granske disse fenomener som faktisk har vist seg kontinuerlig fra oldtidens mørke til idag.

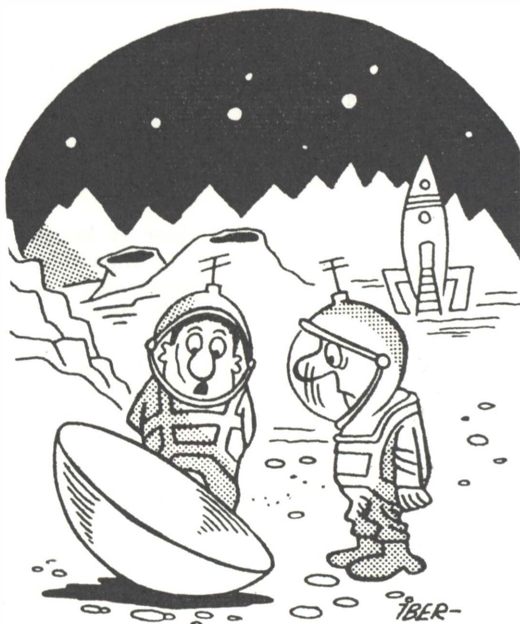
v. Per L. Holm.

Den, som studerer visdommens regler uden at rette sit liv derefter, ligner den, som pløjer sin ager, men ikke tilsår den. *Sadi.*

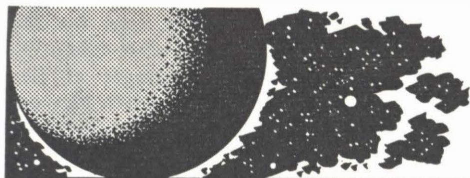
★

Ikke må du regne dig til menneskene, sålænge vreden behersker dig.

Arabisk ordsprog.

– Jeg håber sandelig ikke, at en af beboerne har tabt sin ene kontaktlinse!

JORDEN RUNDT

England:

Fra et nyligt udkommet nummer af „Southern Evening Echo" kommer denne historie om en observation og den reaktion, den fremkaldte, i England: „Mrs. Whittles fra Savery Street 40, Southcoates Lane, Hull, gik op ad Sunny Bank mod sin søsters hus, da hun bemærkede en mørk plet på den nordlige himmel. Den syntes at nærme sig med stor hastighed og indtog så en stationær position 45 grader over den nordvestlige horisont. Mrs. Whittles kaldte på sin søster, Mrs. Cook, og Mr. Cook fra Sunny Bank 164, og alle tre betragtede det cigar- eller fyldepenneformede objekt, der svævede i vandret stilling. Dets størrelse forekom dem stort set som månens diameter. Det lyste gyldent med temmelig stor intensitet, alle vidnerne havde indtrykket af, at det var objektets eget lys og ikke en reflektion fra solen.

„En tidligere lærerinde, Mrs. Sangwin fra Sunny Bank 162, kom også ud for at iagttage UFOet, som hun så klart. Kort efter kom to flyvemaskiner til syne nær objektet, de cirklede nedenunder det o gUFO'et syntes at være tre gange så stort som flyene. Mrs. Sangwin gik ind for at fortælle det til sin mand; da hun kom ud igen, stod objektet mod sydvest og i lodret stilling. De tre andre voksne samt fire børn havde set UFOet bevæge sig hurtigt tværs over himlen i vandret stilling.

„Hull har en meget fin radar-dækning. Der er en flyvebase ved Leconfield og et Early Warning (varslings-) System i nærheden. En ven i Hull observerede engang over byen en sølv-diskos, som noget efter fik følge af seks til ti flyvemaskiner. Derefter for UFOet meget hurtigt bort. Senere forklaringer om, at det føromtalte objekt var et registrerings-apparat, der var sendt op med en ballon fra den meteorologiske station ved Bracknell, Herts, passer ikke på nogen måde med beskrivelsen, givet af fem troværdige vidner".

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

Vesttyskland:

London-bladet „Daily Telegraph" bragte denne UFO-rapport: „Jetmaskiner fra U.S. Air Force jagtede et stort, strålende objekt på himlen over Bayern i nat (2. august). Hvad det end var, så forsvandt det før det kunne identificeres. To F-102 jetmaskiner blev sendt op fra Ramstein flyvebase efter hundreder af telefon-opringninger til observatorier og politi fra folk, som så objektet, for det meste beskrevet som drageformet. Det lyste på nattehimlen med et sølvagtigt skær.

„Objektet, ca. 40 yards (37 m) i diameter, lignede til tider en gigantisk ballon med en trekantet figur ophængt nedenunder, som det hang der ca. 75.000 fod (23 km) oppe, for højt til at maskinerne kunne nå det. En astronom sagde, at objektet svævede flere timer i samme position".

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

Grækenland:

APRO Bulletin bragte enkelthederne om et mærkeligt gyldent objekt, som blev set over Grækenland: „Den 4. september kl. 02,47 blev en flyvende diskos, der lignede en hat, set over Thessaloniki, Grækenland. Observatøren fortalte, at den så ud til at være ca. 50 m i diameter og den bevægede sig mod øst.

„Den 3. oktober blev et UFO, der syntes at forandre form, set fra kl. 18 til 18,20 over Thessaloniki. Dette objekts skiftende form gav observatørerne indtryk af, at det hele tiden forandrede stilling, og således at det så ud, som om det faktisk skiftede facon. Det blev observeret af to astronomer, der beskrev det som trekantet og med en gylden farve. Dets anslåede højde var ca. 3.000 m, og det fulgte en vest-østlig kurs.

„Den næste dag, den 4., blev et meget lignende

objekt set over Alexandroupolis, en græsk havn i det vestlige Trakien. Ophidsede indbyggere rapporterede, at UFOet så ud til at falde ned. Området blev gennemsøgt i timevis, men intet blev fundet.

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

Polen:

Fra det kommunistiske Polen kommer omtalen af en prominent læges sælsomme observation:

En velkendt læge (praktiserende), dr. Stanislaw Kowalczewski opholdt sig på kurstedet Muszyna ved Poprad floden, ikke langt fra det store kursted Krynica i det sydøstlige Polen. Klokken var 15. Lægen stod i klinikkens vindue med et kamera i hånden og skulle til at fotografere udsigten. Vejret var temmelig skyet og blæsende, men nu og da skinnede solen mellem de drivende skyer. I det øjeblik dr. K. antog, at solen var ved at dukke op, begyndte skyerne at skinne med en kraftig orangefarvet lød.

Da „solen" (eller det han troede var solen) kom til syne, tog lægen billedet, men var overbevist om, at det ville blive overeksponeret. Imidlertid viste det sig, da filmen blev fremkaldt i den lokale fotoforretning (statsejet), at billedet var godt. Men udover det almindelige panorama var der på dette foto også et ukendt objekt. Det var faktisk et UFO, af form som en af de velkendte flyvende tallerkener. Dr. K. havde ikke bemærket det dengang, da han troede, det var „solen". Men den virkelige sol var et helt andet sted, som skyggerne klart viser på billedet.

Selve filmen, så vel som fotografen, blev på det omhyggeligste kontrolleret og efterprøvet af en specialist (stats-). Han sluttede, at fotografiet var absolut ægte og autentisk, uden noget grundlag for at antage det for en spøg eller et falsum. Og således blev dr. Kowalczewski tilfældigvis „forfatteren" til det første *) polske billede af en flyvende tallerken.

*) Komm.: Her må nok menes det første „statsanerkendte". IOKj.

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

Rusland:

„UFO Analysis Report" bragte denne beretning om en observation i Sovjetunionen fornylig, rapporteret af Andrei Gregoryev:

„Industribyen Kaluga, U.S.S.R., syd for Moskva, blev den 23. januar besøgt af et UFO. Objektet blev ifølge rapporten iagttaget af flere beboere og prøvede at lande. Hændelsen blev omtalt i det russiske fjernsyn, men der blev kun givet få detaljer. Gregoryev, som bor i Moskva, besøgte Kaluga en uge efter observationen og foretog en gennemgribende undersøgelse. Hans rapport meddelte, at da arbejderne vendte hjem fra de mange fabrikker i byen, hørte de en mærkelig „summende lyd" og så op. Der så de et „strålende diskos-formet objekt", der lyste kraftigt hvidlig-blåt. UFOet havde en kuppel foroven, og mange sagde, de lagde mærke til noget, der så ud som koøjer.

„Observationen forårsagede stor ophidselse i byen og mange så, da det efter alt at dømme gjorde forsøg på at lande mod øst på en gårdmands mark. Da det begyndte at gå ned, forsvandt objektet bag hustagene, hvilket fik mange af byens borgere til at løbe gennem gaderne, for ikke at tabe det af syne. Så blev objektet mørkeblåt og svævede over jorden, måske 20 fod (6 m) oppe. Det skinnede så klart, at det oplyste nogle fjerntstående træer. Da folk dukkede op på stedet, blev UFOet igen lyst hvidligt-blåt og fór op mod aftenhimlen. Dagen efter hændelsen ankom embedsmænd fra Moskva og lukkede området. Det erfaredes, at disse embedsmænd gravede jorden op på det sted, hvor UFOet prøvede at lande, og de tog jorden med til et laboratorium for at foretage analyser, men intet resultat er offentliggjort.

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

Oceanien:

En californisk sømand, Peter Rasmussen, rapporterede en observation til søs den 26. juni, omkring 800 miles sydvest for Hawaii. På en absolut klar nat bemærkede han et usædvanligt lys til styrbords side. Lyset udviklede sig hurtigt til et kæmpemæssigt diskos-lignende objekt, som han bedømte til at være 460 fod (140 m) langt. – UFO'et svævede lydløst over skibet i flere minutter, derefter forsvandt det *lige op i luften!* Rasmussen fortalte, at objektet havde et „center, der så ud til at være massivt", muligvis af metal, med et pulserende hvidt lys med en ydre rand, der syntes at have en slags „kraftfelt". Tre andre sømænd, deriblandt skibets kaptajn, så

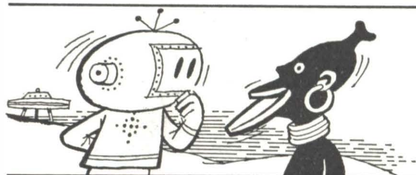
UFOet. I kaptajnens logbog for den dag står at læse: „0350 til 0402, mærkeligt flyvende objekt observeret, passerende fra 060 grader hen over skibet til 220 til 20 graders højde. Det udsendte et glorie-agtigt lys af varierende størrelse, form og styrke". Det blev også antydet, at hændelsen indtraf i et område nær ved nogle små, ubeboede øer, hvor lignende observationer er rapporteret af luftfartspiloter.

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

Mexico:

Syd for grænsen, i Mexico City, hvor de Olympiske Lege blev afholdt i 1968, var man vært for endnu en gæst den 28. juli. „UFO Analysis Report" fortalte om et UFO, observeret af ca. 75 mennesker i de tidlige morgentimer omkring 12 miles (19 km) øst for byen. Objektet blev set hvilende på en landevej. Ifølge et øjenvidne „var det formet som en stor kuppel, måske 20 fod (6 m) i diameter med fire ben, der holdt det oppe. Vi kunne se det var lavet af en slags metal, for solen skinnede i det, som var det aluminium". Andre rapporter meddelte, at fire store fordybninger blev fundet i asfalten på det sted, hvor UFOet stod på landevejen. Der blev ikke hørt en lyd, før UFOet hævede sig op fra landevejen ca. 10 minutter efter at det først blev set. Så hørtes en dyb „summen", da objektet steg, mens „benene" blev trukket op i fartøjet. „Det lettede bare", sagde vidnerne, „og var ude af syne". Der blev intet nævnt om lys fra UFOet eller om noget tegn på levende væsener.

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

RAPPORT HJØRNET

Rapportnyt

Siden sidst er der indkommet og registreret i alt 14 rapporter, hvoraf halvdelen var fra 1968. Et par af rapporterne skal nævnes her. De øvrige rapporter var fra 2500 Valby, 2720 Vanløse, 6580 Vamdrup, 4330 Tingerup, 5580 Nørre-Åby, 9982 Ålbæk, 2860 Søborg, 5692 Fangel, 5800 Nyborg samt Gränna og Skoghall i Sverige.

UFO-observation nær Narvik

En Bodø-mann som for en tid siden var inne til repetisjonsøvelse i Luftvernartilleriet kan fortelle om en underlig opplevelse en natt da han sto på vakt i Luftvernartilleriets teltleir i Vassdal som ligger ca. 8 km nord for Bjerkvik.

Klokken var 0415 den 24. okt. 1968 da mannen ble oppmerksom på en lysende gjenstand som kom fra nord litt til venstre for Karlsvogna og den kom over et fjellparti hvor det var forlagt en del infanteri. Mannens første reaksjon var at det kunne være et slags signallys eller lysgranat, men han ble snart klar over at det måtte være noe ganske annet.

Gjenstanden kom med en tydelig slingrende pendelbevegelse og var gulaktig lysende og omgitt av en noe svakere og lysere korona, og hastigheten kunne være omtrent som hærens helikopter UH1-B. Den var i stigende flukt mot det sted mannen befant seg, og da den var noenlunde rett over ham, blinket mannen med sin lommelykt to lange og to korte blink. Gjenstanden reagerte med å sette ned farten og stoppet helt opp. Der ble den stående en stund helt i ro rett over observatøren før den igjen begynte sakte å bevege seg i syd-østlig retning, og også nå med tydelige pendelbevegelser. Den steg så høyere og høyere mens den gradvis satte opp farten og forsvant ut i rommet (mellom stjernerne).

Fargen på gjenstanden forandret seg i takt med hastighetsendringene, når den holdt i ro var den mer gul, og når den „fløy" var den en del lysere, nærmest hvit av farve.

Da han ikke lenger kunne se gjenstanden var klokken blitt 0430, og været den natten var ekstra pent, helt stille og stjerneklart og temperaturen var 7–10 minusgrader C.

Mannen forteller at han ikke kunne høre den minste lyd under hele observasjonen. Månen var ikke oppe. Koronaen var noe mindre enn obj. Lyset var pulserende. Observert med blotte øye. Ikke foto.

Mannen mener at da objektet stoppet etter at han hadde blinket med lykten kan høyden ikke ha vært over 1000 m. Dette anslo han i relasjon til høyden på fjellene omkring.

Mini-UFO i haven

Fru S. H. fra Slemmestad i Norge var ude for følgende mærkelige oplevelse natten mellem den 4. og 5. december. „Jeg sad ved vinduet kl. 0035. Det var en mørk aften og himlen var overskyet, men haven var delvis oplyst af en gadelampe udenfor. Da jeg så ud af vinduet, blev jeg opmærksom på en lysende genstand, som svævede i min have blot én meter fra vinduet. Den virkede som en fladtrykt kugle og dens diameter var blot 2–3 cm. Genstanden havde et konstant lys. I omkring ét til to minutter sad jeg og iagttog den, mens den svævede helt stille ca. halvanden meter over jorden. Pludselig skiftede den til rød farve langs kanten – og så forsvandt den sporløst og uden jeg kan sige hvordan!"

Lysfænomener på Månen

Videnskaben erkender, at ukendte lysfænomener eksisterer på Månen.

Selenologer (månegeologer) der var samlet til kongres i Californien i marts, konkluderede at oprindelsen til sådanne fænomener som glimt af gasskyer, samt spektroskopiske farveskift af sådanne fænomener på Månens overflade, i det store og hele er ukendt.

På engelsk kalder man sådanne fænomener for „lunar transients", hvad man på dansk eventuelt kan kalde „forbigående månefænomener". At fænomenerne er virkelige nok bevises af det store antal rapporter (ca. 600) siger videnskabsmændene. Det faktum, at disse fænomener hovedsageligt finder sted i nærheden af nyere (nydannede) formationer på Månen, indikerer at de kan skyldes en form for indre aktivitet, mener selenologerne.

På kongressen, der blev afholdt af American Astronautical Society og McDonnell Douglas Advanced Research Laboratories, kom man frem til følgende andre konklusioner:

a) At fænomenerne på Månen er overfladeudstrålinger, der bliver lysende p.gr. af ydre stråling eller fordi materialer undergår en tilstandsforandring, som en følge af de kraftige temperaturstigninger i forbindelse med solopgange. Ifølge Dr. Green fra McDonnell Douglas ville bestemmelse af en hvilkensomhelst farveforandring i forbindelse med månetemperaturer og Månens placering i banen, kunne frembringe et bevis for kemiske ændringer.

b) Der er en statistisk sammenhæng mellem disse månefænomener og Månens position i banen omkring jorden, siger Dr. Middlehurst fra Encyclopedia Britannica. Det største antal fænomener falder sammen med den maksimale tidevandsvirkning frembragt af jordens tyngdefelt.

c) Unormaliteter i temperaturerne i Mare Homorum, hvor der ofte iagttages månefænomener, tyder på indre vulkansk aktivitet, hævdede R. K. Vincent fra USAF Cambridge Research Laboratories.

Under debatten på kongressen tog man afstand fra én af de tidligere teorier, nemlig at fænomenerne skulle være forårsaget af meteoritnedslag. Man fandt det både statistisk usandsynligt at fænomenerne skulle gentage sig på samme sted og desuden er der store variationer i fæonomenernes varighed.

Kilde: Aviation Week and Space Technologi, 3. marts 1969.

Mariner 6 og 7 undervejs

Den 31. juli vil Mariner 6 passere over Mars' ækvatorplan i en afstand af ca. 3000 kilometer, og den 5. august passerer Mariner 7 over planeten i en anden retning, fra pol til pol. De to rumsonders fornemste arbejde bliver at fremskaffe data, der kan danne basis for konstruktionen af en rumsonde beregnet til at lande på Mars i 1973, det såkaldte Viking-projekt.

Både Mariner 6 og 7 har fjernsynskameraer, der vil fotografere Mars, og man regner med at kunne skelne overfladedetailler af en størrelsesorden på ca. 300 meter. Til sammenligning kan jeg nævne, at man på Mariner 4 billederne kun kunne se detailler af en størrelse af 3,5 kilometer eller derover. Infrarøde og ultraviolette spektrometre vil give os forøget kendskab til Marsatmosfæren, ligesom dens tæthed forsøges målt ved hjælp af radiosignaler. Overfladetemperaturen på både dag- og natsiden vil blive målt af infrarøde radiometre, idet man agter at foretage målingerne i det samme område, som bliver fotograferet af TV-kameraerne for at være i stand til at drage sammenligninger mellem temperaturforskelle i relation til overfladekarakteristika.

Det var forøvrigt lige før Mariner 6 forsøget var kikset. De to store hovedmotorer på Atlas-rakettens første trin stoppede tre sekunder for tidligt. Imidlertid skyndte rakettens elektroniske styrekontrol sig at give ordre til de to hjælpe-motorer om at brænde 19 sekunder længere. Dette var dog ikke tilstrækkeligt til at bringe Mariner ind i den ønskede bane mod Mars. Heldigvis havde man „lidt at tage af" på rakettens andet trin. Man havde tilstrækkeligt med brændstof til at lade det brænde 26 sekunder mere end oprindeligt beregnet – og dermed var Mariner 6 på vej til Mars! *ej.*

Bliver den store rumtur droppet?

NASA tænker nu på at ændre sin såkaldte „store rumtur", der i sidste halvdel af 1970 skal føre en rumsonde forbi Jupiter, Saturn, Uranus og Neptun. Ved hjælp af de store planeters tyngdefelt ville sonden blive „suget" forbi hver af planeterne og akcellereret videre mod den næste.

Man tænker nu på at ændre rumturen til to mindre ture. Grunden er Saturns ringe. Man tør simpelthen ikke flyve gennem dette lag af støv og klippestumper af angst for at beskadige sonden. Hvis man ønskede at passere Saturn så langt ude at ringene ikke udgjorde nogen trussel for rumfartøjet, ville tyngdekraftakcellerationen blive så svag, at turens minimums varighed på ni år ville blive forøget med hele tre år. Derfor agter NASA at ændre forsøget til to, hvoraf det ene skulle flyve forbi Jupiter, Uranus og Neptun og det andet til Jupiter, Saturn og Pluto. For det første vil hvert af disse forsøg kun tage syv år, og for det andet vil man få Pluto inkluderet i køreplanen – så det ender nok med at man vælger den sidste løsning. *ej.*

Korrektion fra Norge

Til UFO-NYTs redaktjon.

I nr. 2 av bladet iår, utlånt til meg av en bekjent og Ufolog, ser jeg i Rapporthjørnet at blandt de skandinaviske rapporter er mitt bidrag til vår landsdels hovedavis, Fædrelandsvennen i Kristiansand S., kommet med, men svært misvisende (s. 84).

Sitat: „Et mærkeligt stjernelignende lys – der måske har været Venus – blev iakttaget fra Gimlekollen den 8. december". – Sitat slutt.

Det var nok slett ikke Venus jeg så i desember måned ifjor. Jeg så hva jeg antar må være interplanetariske fartøy flere ganger i løpet av den måneden, det begynte egentlig den 29. november, fra klokken halv seks om aftenen og til vel klokken seks – da hadde jeg ikke tid til å holde øye med fenomenene lenger grunnet arbeid som lå og ventet på meg, jeg er husmor, mor og skribent, med svært meget å bestille døgnene igjennem. Min yngste sønn, 12 år gammel, er med i en liten sportsklubb som barna her i vårt boligstrøk har dannet, og de hadde utendørs trening regelmessig i månedene før jul – sprang i treningstøy omkring terrenget her anført av to tenåringsledere. Gimlekollen ligger høyt og fritt øst for Kristiansand S., fra stuen har jeg utsyn utover og nedover helt til byen og marinebasen Odderøya. Jeg sto ved angitte klokkeslett og kikket etter guttene som kom stikkende ut fra sine respektive hjem, søte og rare i treningsdraktene sine, så dem samles og forsvinne i mørket. Mens jeg sto der og stirret ut, la jeg merke til en stor, gulrød ting som hang på himmelen like over byen dernede. Det utvidet seg og trakk seg sammen for øynene mine, hadde en slags corona omkring kantene, endret farge fra mørkere gulrøde til lysere gule nyanser, og flyttet på seg, til sidene, eller litt høyere etpar ganger. Flyttingen foregikk ikke i skrå, flytende bevegelser, mere i napp, mere i sikk-sakk-rytme. Men den hang stort

sett på samme sted den halve timen jeg fra og til holdt øye med den. Da klokken ble 6 (18), måtte jeg fortsette ved skrivemaskinen. Senere på aftenen da jeg sto ute på verandaen og trakk inn frisk luft, så jeg en lysende liten gjenstand i stor fart fare over himmelen høyt oppe i nordlig retning. Den hadde slik fart at lyset som likesom kom etter den i haleform for mine øyne også ble borte på et blunk. Dette var ikke fly. Vi har Kjevik flyplass like i nærheten, og er vant til utseende, flygemåten og de forskjellige lydene fra fly. Ingen fly, heller ikke jet'ene, gjør slik hastighet. Dette har jeg sett ofte, senest igår aftes, ved halv-tolvtiden. (1. maj 1969).

Forøvrig holdt tingen jeg nettopp har beskrevet seg over byen, slik så det ut for meg, muligens litt lenger utenfor byen hvor det ligger to fabrikker, henholdsvis Falconbridge Nikkelverk og Fiskå Verk, men for meg så den ut til å henge over by-gryten – hver aften utover fra 29. november til nærmere jul – da så jeg den ihvertfall ikke på denne tiden. Min yngste sønn, som nevnt ovenfor, gikk erend ned til Albert Supermarked, ti minutters gange fra vårt hjem, og med Toppdalsfjorden ikke så langt unda, dagen før lille juleaften, og kom hesblesende hjem og fortalte om „tingen", som hadde gått „– frem og tilbake over fjorden, like ved Varodd-broen". – Broen fører fra byområdet til nabokommunen Randesund, og fra Alberts forretning kan man se broen og fjorden helt tydelig. Dette kom forøvrig barna inn og fortalte flere ganger, også etter jul. Jeg tok dem med ut og viste dem Venus, den kjente de, det var ikke den de hadde sett.

Dette er hva som hendte omkring datoene som Rapporthjørnet nevner i nr. 2.

Men jeg har sett lignende fenomener tidligere, første gang i 1939, jeg kan ikke lenger huske om det var vår eller høst. Tingen var da vest for byen her, den var stor og hadde form som et lysende kors, antagelig en formasjon av temmelig mange fartøy, hvis det har vært noe slikt jeg så. Jeg ble redd den gang, trodde det var opptakten til en visjon, noe som jeg bestandig engstet meg litt for – jeg er litt clairvoyant og blir uvel og fryktelig trett etterat disse visjonene har kommet for meg. Senere gikk det endel år, til etter krigen, da så jeg tre „bobler" i skimrende regnbuefarger gå lavt over en ås vest for byen, ved et utsiktpunkt vi kaller Gråmannen. Jeg så dem tydelig, de utførte en rekke vanskelige manøvrer som jeg husker jeg undret meg over. Jeg satt på heia i et vell av skjønne høstfarger og strålende solskinn og så disse tre gjenstandene „leke sisten" i luften ikke så langt fra meg. Straks jeg så dem ble jeg redd, jeg hadde ikke den gang hverken hørt eller lest om Ufo's, bortsett fra det man kan lese om gamle tiders luftfartøy kalt Vimana'er i sanskrit-oversettelser.

Da en av dem så ut til å nærme seg fjellplatået hvor jeg satt, fikk jeg plutselig en god og fredfylt følelse, og jeg betraktet interessert leken til de tre „boblene". De tok til slutt av fra stedet og forsvant vestover i det fjerne. Neste gang jeg så en slik tingest var jeg ordentlig voksen, og hadde da lest om at lignende ting av litt forskjellig form og størrelse var sett opp gjennem tidene; alt fra den mørke middelalder hadde folk beskrevet trekantede og runde og ovale ting som fløy, sto stille eller pulserte i hengende stilling i luften over dem. Jeg tror det må ha vært i 1947, vet ikke sikkert, at jeg og min lille sønn i barnevogn hadde „følge med" en gjenstand som var oval, glødende og duvet pent og regelmessig langs linjene i landskapet tett ved vegen hvor jeg trillet barnet. Det var en skogveg, stille og ensom, en mils veg fra byen her. Vi gikk langsomt, jeg var altfor overvellet til å være redd, og min lille gutt gjentok gang på gang: „Se ballen!" – Den forsvant da vi kom ut i en husklynge, og både barnet og jeg så langt etter den. Det er noe rart med disse opplevelsene, det er som å få et glimt av noe etterlengtet, noe vi ennå ikke er nådd frem til her på vår klode, og jeg har følt så sterkt at det ikke er noen fare ved dem, skjønt hvis man bruker sin fornuft burde man innse at det kan det i høy grad være, vi er jo temmelig prisgitt dem, siden de er kommet så mye lenger i sin utvikling.

Min eldste sønn som jeg hadde i vogn ved denne siste opplevelsen med Ufo's har ikke sett noen senere. Min yngste tolvårig og jeg, derimot, så en veldig gjenstand for to år siden, som en kjempemessig, duvende, litt langsom ballong, den så ut til å synke ned mellem to, små åssider like oppi bebyggelsen over huset vårt. Straks etter steg den igjen. Jeg undersøkte via Kjevik flyplass og forlegning, Luftforsvarets Tekniske Befalskole, om det hadde vært en ballong. Svaret var benektende. Endel naboer på stedet hvor vi så tingesten hadde ikke lyst til å uttale seg. Dels var de redd for å bli til latter, dels var de skremte, og jeg tror nok også at de ikke kunne tro sine egne øyne.

Men så lenge vi ikke tør tenke over og helst undersøke hva vi ser, samle oss om å finne ut av dette, lengst mulig, se det i øynene, kommer vi jo ikke videre i løsningen av gåten.

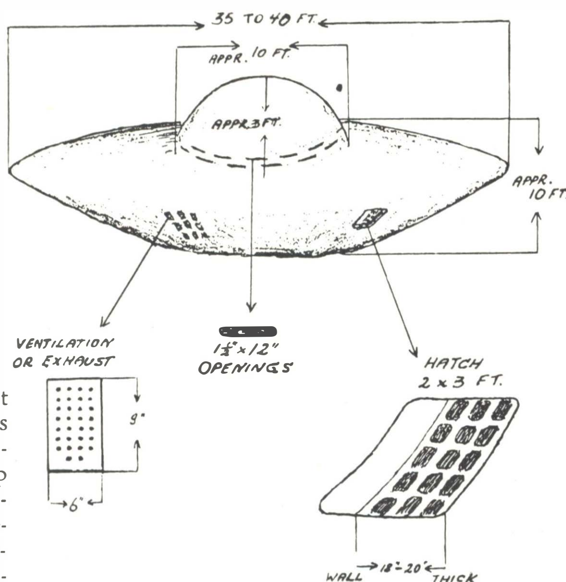
Så kan de en dag komme bums over oss, for ettersom de i slike mengder også hyppig utforsker vår gamle Tellus, må det være noe her som har interesse eller verdi for dem. Eller er de redd vi skal lande på en av klodene i rommet snart, utstyret med atomvåpen? Utstrålingene fra jorden merkes sannsynligvis langt ut i sfærene omkring den, og må være urovekkende, uansett hvor langt fremme en annen sivilisasjon tenkes å være kommet. – – –

Ettersom jeg ikke fulgte oppfordringen om å sende inn rapport om hva jeg så, overlater jeg redaksjonen dette isteden, man har min tillatelse til å benytte det etter ønske, bare det ikke blir forvansket eller forvrengt.

Ser jeg noe mere i fremtiden, skal jeg love å la høre fra meg.

Venligst
Linnea,
Gimlekollen, Kr. Sand S.,
Norge.

Rumpatrulje over Canada

Denne skitse lavede Stephen Michalak, da den første forskrækkelse over UFO-landingen havde lagt sig. Efter hans skøn var den „flyvende tallerken“ mellem 10 og 12 m lang og ca. 3 m høj. Den øverste udbygning forekom ham ca. 90 cm høj, 3 m bred og forsynet med 4 x 30 cm store åbninger. I den nederste halvdel af denne besynderlige fremtoning skal han have set ventilåbninger (til venstre), og (til højre) en ca. 60 x 90 cm stor lugeåbning, gennem hvilken han så ind i rumskibets indre. Væggen så ud til at være 45–50 cm tyk.

Der findes øjenvidneberetninger, der synes at sandsynliggøre tesen om ikke-jordiske væseners patruljeflyvninger. Til disse opsigtsvækkende beretninger, der i det sidste årstid har hobet sig op i Manitoba, hører også Stephen Michalaks skildring om hans møde med to „flyvende tallerkener“. Hans beretning bliver underbygget af talrige beviser, så der er fra regeringens side anstillet omfangsrige undersøgelser, men endnu forlyder der intet om udfaldet.

Dermed er der skabt plads for spekulationer, som bl.a. også omfatter den formodning, at Stephen Michalak har overværet en afprøvning af et amerikansk hemmeligt våben.

For at kaste lys over denne mystiske sag, har den delegerede fra Springfield, Ed Schreyer, opfordret forbundsregeringen til offentlig stillingtagen. I et fjernsynsinterview sagde Schreyer, at han ikke er i tvivl om den polskfødte Michalaks troværdighed. Denne sidste gav på intet tidspunkt i hele fjernsynsudsendelsen indtryk af at være en verdensfjern fantast, men virkede koncentreret,

besindig og helt igennem overbevisende i sin argumentation. Han besvarede reporterens spørgsmål med den tålmodighed en mand har, når han ved, at man på forhånd møder ham med skepsis.

Stephen Michalak, der har boet i Winnipeg siden 1949 med sin kone og tre børn, har samlet sine oplevelser fra den 20. maj 1967 i et hefte, der er udkommet på forlaget Osnova Publications, Winnipeg.

Den 51-årige mekaniker begynder sin klare og forholdsvis nøjagtige skildring med den udflugt, der den pågældende dag (20. maj 1967, red.) førte ham til Whiteshell-egnen, hvor han ville dyrke sin hobby, geologien. Han forlod sit motel henimod kl. 5,30 om morgenen og var udrustet med hammer, kort, kompas og skrivesager. Desuden havde han et par solbriller med, som skulle komme ham til gode ved hans møde med de „flyvende tallerkener". En gåseflok, som forskrækket fløj op, gjorde ham i den menneskeforladte egn opmærksom på to cigarformede objekter med runde udbygninger, som nærmede sig jorden med en hastighed, som var vanskelig at vurdere. De så ud til at have et skarlagenrødt lys og blev stadig mere ovale jo nærmere de kom til jorden. Skønt de var klart adskilt fra hinanden, forekom det Michalak at de hang usynligt sammen, da de konstant holdt den samme afstand.

Mens det ene luftfartøj pludselig standsede i luften, gled det andet stadig længere og længere ned og landede endelig på en flad klippe, der lå ca. 50 m fra, hvor Michalak stod. Videre skriver amatørgeologen fra Winnipeg, at det fartøj, som var standset oppe i luften, svævede i ca. 5 m højde i omkring 3 minutter, derefter bevægede det sig opad, hvorved det skiftede fra lysende rødt til dyb orange for så at antage en grå tone. Da det næsten var forsvundet bag skyerne, således beretter Michalak, blev det igen lyst orange.

„Jeg kan ikke beskrive, hvor hurtigt dette objekt fjernede sig, for jeg har ikke før set noget, der bevægede sig så let og lydløst", skriver han. Så vendte han igen opmærksomheden mod det landede luftfartøj, der ligeledes skiftede farve og som fra en åbning på den øverste halvdel udsendte et strålende, purpurfarvet lys, der var så stærkt, at Michalak måtte vende sine smertende øjne derfra og beskytte dem med solbrillerne. Til at begynde med antog den videnskabeligt interesserede mekaniker, at det drejede sig om et nyt amerikansk våben, dog kunne han ikke se noget US-luftvåben-mærke på den besynderlige fremtoning. Trods det klare dagslys kastede det flyvende objekt en næsten purpurfarvet skygge på jorden rundt omkring.

Pludselig skal Michalak fra fartøjets indre have hørt stemmer, som lød menneskelignende. Han kunne tydeligt skelne to stemmer med forskellig tonehøjde. Derpå råbte Stephen Michalak noget til besætningen på engelsk uden at få svar. Heller ikke da han forsøgte med russisk, tysk, fransk og ukrainsk, viste der sig nogen reaktion.

Til slut vovede den fascinerede mand at kaste et blik ind i kapslens åbne indre, der var så fyldt med skærende lys, at Michalak ikke kunne skelne andet. Han går videre i sin beskrivelse: „Da bemærkede jeg for første gang, siden det flyvende objekt var landet, en bevægelse. To indretninger, ligesom skydedøre, gled hen over åbningen og en lås skød sig ned over dem fra oven, så den var fuldkommen lukket".

Da Michalak berørte væggen af den „flyvende tallerken", brændte han sin tykke handske. Pludselig kippede UFOet let over til venstre og Michalak følte en stikkende smerte i brystet. Der var gået ild i hans skjorte og undertrøje. Objektet havde udsendt en kraftig bølge af hede. Han rev skjorten af sig og kastede den på jorden. Hans bryst var alvorligt forbrændt. Da han igen vendte sig mod luftskibet, følte han en lufthvirvel: Den „flyvende tallerken" hævede sig op over trætoppene rundt omkring, skiftede farve og forsvandt i skyerne uden at efterlade sig et spor.

Stephen Michalak blev behandlet af forskellige hudspecialister og andre læger. Deres meninger om hans brandsår er delte. Mens nogle tror de stammer fra radioaktiv bestråling, mener andre de er forårsaget af en kraftig hedebølge.

En statslig undersøgelseskommission, der sammen med Michalak undersøgte UFOets landingsplads, konstaterede en ufarlig radioaktiv stråling. Den 30. september vendte Stephen Michalak endnu en gang tilbage til stedet, hvor han havde mødt den „flyvende tallerken". Han fandt vegetationen i landingspladsens nærmeste omkreds vissen, som var den ødelagt med kemiske gifte, og han fotograferede dette syn.

Indtil nu har hverken Stephen Michalak eller offentligheden fået adgang til resultatet af undersøgelsen fra den statslige undersøgelseskommissions side. Nu afventer man, hvordan regeringen reagerer på Ed Schreyers forespørgsel.

„Der Nordwesten", det største og ældste canadiske ugeblad på tysk, 16. januar 1968.

DET CANADISKE FORSVARSMINISTERIUM UNDERSØGER UFO-LANDING – MEN OFFENTLIGGØR INTET REFERAT.

Der bliver ikke givet nogen officiel forklaring på UFO-observationen ved Falcon Lake, Manitoba, i år.

„Det er ikke forsvarsministeriets hensigt at offentliggøre beretningen om den foregivne iagttagelse“, sagde forsvarsminister Leo Cadieux i et skriftligt svar i underhuset til spørgsmålet fra Ad. Schreyer (DP, Springfield).

Hård fremfærd mod UFO-observatoiner.

Han sagde, at Stephen Michalaks beretning fra sidste forår var blevet undersøgt af forsvarsministeriet, sundheds- og velfærdsmyndighederne samt RCMP (det canadiske politi).

Michalak havde påstået, at han i maj måned var blevet forbrændt af udstødningen fra den ene af to flyvende tallerkener, da han var på tur til fods, 80 mil øst for Winnipeg. Han fortalte, at tallerkenerne havde været ca. 2,50 m høje og ca. 10–12 m lange.

Der har ikke været nogen fælles canadisk-amerikansk undersøgelse, men universiteterne i Colorado og Arizona interesserer sig uafhængigt af hinanden for tilfældet.

UFO-Nachrichten, maj 1968 /BK.

Canada - et år efter

Af Allan K. Vezina

(Han ledede indtil fornylig C.A.P.I.C. i Ontario, Canada).

Stephen Michalak, mekanikeren fra Winnipeg, Manitoba, som havde et møde med et UFO i maj 1967 nær Falcon Lake, vendte et år senere tilbage til stedet, hvor det skete, og afdækkede flere stykker radioaktivt metal, ens formet som et forlænget „S“, hvert stykke 4½ tomme langt.

Mr. Michalak fortalte, at han og en ven, Martin McGregor, gravede det S-formede metal ud af en naturlig spalte i en klippe beliggende i det område han påstår UFOet landede. Han mener disse stykker beviser historien om, at han blev alvorligt forbrændt af et lavt-svævende, tallerken-formet fartøj sidste år. Fartøjet havde en farve som glødende rustfrit stål og en diameter på ca. 40 fod efter hans beskrivelse. Da han nærmede sig objektet, vippede det let bagover og han følte en svidende smerte på sit bryst. Han opdagede, at hans skjorte og undertrøje brændte. Han prøvede at tale ind gennem en åben luge på flere sprog, men lugen blev til sidst smækket i. UFOet hævede sig derefter til trætop-højde og forsvandt med umådelig stor hastighed. Brændemærket med en afgrænset form som en rist (af hvilke flere kantede objektet) er endnu ikke forklaret og er vendt tilbage flere gange i løbet af det sidste år. Mærkerne kommer til syne påny, forårsager mange gener, opkastninger o.s.v. og så, ligeså mystisk som de kommer, forsvinder de igen.

Michalak og hans ven var udstyret med geigertællere, da de drog ind i krattet i år, og de bemærkede, at efter metalstykkerne var fjernet fra klippespalten, var radioaktiviteten i hele området formindsket.

Embedsmænd fra de canadiske væbnede styrker har udvist overordentlig stor interesse for at analysere stykkerne og hentede nogle få prøver i Michalaks hjem sidst i maj. Mr. Michalak besluttede sig til også at få foretaget nogle uafhængige analyser og har kontaktet universitetet i Manitoba og sendt stykker til A.P.R.O., Tucson, Arizona, den gruppe der oprindelig undersøgte hans oplevelse.

Spacelink, juli 1968 /BK.

Michalek siger „forbrændingerne kommer tilbage“.

Canada.

For syv måneder siden erklærede en mand fra Winipeg, at han var blevet forbrændt af et UFO. I dag ligger han i sengen under en læges omsorg. Forbrændingerne er kommet tilbage. Han har et mønster af røde striber eller forbrændinger ned over brystet og maven. Mønsteret er identisk med det, han påstår at have fået fra en „svævende maskine“ sidst i maj 1967 lige nord for Falcon Lake, Manitoba. Han klager over „varme, der kommer indefra“. Mærkerne havde en klar rød (burgundy) farve, og det er tredie gang, de er kommet tilbage. Pletterne viser sig, gror og gror og smelter til sidst sammen.

Lægerne ved ikke, hvad der er galt med ham. Han siger, at somme tider bulner hans håndled så meget op, at de fylder hans skjortemanchetter. Når forbrændingerne forsvinder, er der ingen ar, og huden er helt normal.

Kilde: Saucers, Space & Science, Canada.
Saucer Scoop nr. 4, juli 1968 /OJK.

Santiago, Chile - feb. 1969

En gruppe forskere vil i denne måned underkaste en mystisk platform i Andesbjergene en grundig undersøgelse, idet man håber at kunne afklare rygter, som siger, at det er landingsplads for flyvende tallerkener. Platformen, som består af 10 tons blokke vulkaniske bjergarter blev opdaget september 1968, men p.g.a. stærkt uvejr blev forskerne tvunget til at trække sig tilbage fra stedet. De var ude af stand til at undersøge denne platform eller bestige noget, som syntes at være en dør ind til en fæstning nedenunder.

Humberto Sarnataro Bounaud, en 32-årig gammel forretningsmand og maler, vil lede ekspeditionen. Han siger, at man vil anvende helikoptere og mere teknisk udstyr ved denne anden undersøgelse af platformen.

Mange landmænd og indbyggere i området hævder at have set flyvende tallerkener starte og lande på bjerget nær platformen. Rapporter fortæller endvidere, at biler er gået i stå og startet igen uden nogen påviselig grund, at der er opstået en uforklarlig lugt af noget brændt uden spor af ild og at træer er begyndt at blomstre uden for sæsonen. Politi og videnskabsmænd har undersøgt området med geiger-tællere, hvilket blot har vist, at en mærkelig varme havde fået træerne til at blomstre på denne tid. Platformen er beliggende i bjergene mellem San Clemente i Chile og San Rafael i Argentina – omkring 142 miles sydøst for Santiago.

SIGAP Bulletin, feb. 1969 /PH.

„Northern Argus“ (Clare, S.A.), 27. nov. 1968.

UFO-landing ved Hill River

Et stort antal rapporter fra sidste uge om mærkelige lys på himlen, susende og pibende lyde, uhyggelig natlig hundeglam, og to børns rapporter om at de havde set en „ting“ lande i en indhegning, førte til en nærmere undersøgelse ved the Unidentified Flying Objects Phenomena Investigation Committee of Australia (UFOPIA).

Efter offentliggørelsen af en rapport i en hovedstadsavis om den påståede landing ved Hill River, tog statssekretæren for UFOPIA, Mr. F. Stone, Kilburn, skridt til at få tilsendt fotografier fra det formodede landingsområde, og en rapport om det passerede.

De to børn, som så objektet ved Hill River, var Deborah, 10 år, og Phillip, 8 år, børn af Mr. og Mrs. Reg Gerrard, som bor på en ejendom tilhørende Mr. M. J. Vandeleur, ca. 8 miles nordøst for Clare.

Det rapporteres, at også andre børn så det mærkelige „lys“, og en kvinde fra Clare, som ikke ønsker sit navn offentliggjort, siger, at hun så et besynderligt, klart lys på himlen nær hospitalet ca. kl. 19 samme aften.

Mange mennesker har meldt om uhyggelig hundegøen og hylen kl. ca. 01,00 tirsdag morgen, og disse rapporter strækker sig fra Kybunga til Clare til Hill River.

De to Gerrard-børn fortalte til en medarbejder fra avisen og til sgt. R. Menz, Clarés politi, som skulle undersøge de nærmere omstændigheder ved den påståede landing, at de først så det klare lys nærme sig deres hjem fra nordvest, og at lyset så ud til at bevæge sig med samme fart som en bil, der kører med 40 miles (64 km) i timen.

Børnene fortalte, at de kl. 18,45 befandt sig på vejen uden for deres hjem, da Deborah kikkede mod nord-vest og så et „meget klart, mærkeligt lys“ komme hen mod hende og Phillip.

Børnene var enige om, at lyset var formet som en fodbold (amerikansk oval fodbold, overs. bem.) ca. 2 fod (60 cm) lang og 1 fod (30 cm) høj. Lyset syntes ikke at komme fra fast stof, men var simpelthen blot et meget klart lys.

De så lyset komme mod sig, passere en række gummitræer ved siden af vejen, og det syntes

så at lande i en indhegning, kraftigt tilgroet med forskellige græssorter, ca. 300 yards fra huset. Lyset havde passeret dem i en afstand af højst 50 yards.

Efter landingen syntes lyset at forsvinde, og Phillip ville løbe derover og kikke nærmere på det, men Deborah var „en lille smule" skræmt, og de gik i stedet ind for at fortælle deres mor om, hvad de havde set. Senere gik Mr. og Mrs. Gerrard og børnene ud til indhegningen og fandt en cirkelrund plet, fem fod (1,5 m) i diameter, i den kraftige bevoksning, – hvor det så ud til, at noget meget tungt havde ligget og trykket bevoksningen ned. Den væltede bevoksning var sammenfiltret nærmest som i en proptrækker. Det så ud som en top havde roteret hurtigt på stedet. Andre naboer i området kiggede på stedet næste morgen.

Indhegningen har været tom i næsten et år, fortalte Mrs. Gerrard, og hverken hun eller andre kunne forklare, hvordan græsset var blevet trykket ned. Og det var på stedet, hvor børnene havde set det klare lys lande.

Der kom også observationsrapporter fra Saddleworth, hvor vor distriktskorrespondent Mr. A. E. Bannear har foretaget forskellige undersøgelser.

Panorama, okt.-nov. 1968 /WOJ.

Adelaide „News", 2. december 1968.

Fem ser UFO

„– Der var noget mærkeligt ved objektet foran os. Vi havde aldrig før set noget lignende, og vi var rædselsslagne".

Christopher Bolton, 15 år, fra Port Victoria, fortalte dette i dag, da han beskrev det objekt han og en 21-årig motormekaniker betragtede i mere end 30 minutter i sidste uge.

Fem personer, heriblandt konstabel D. Guerin, Port Victoria politi, så objektet. Christopher fortalte, at objektet skiftede farve fra lysende hvid – „lysere end nogen stjerne" – over gul til orangerød. En korona rundt om objektet skiftede samtidig farve.

Christopher sagde, at han selv og mekanikeren, Mr. Jim Wyatt, havde set objektet skifte farve, mens det svævede 200–300 yards foran deres vogn på Maitland-Port Victoria Road.

Hændelsen skræmte dem, sagde Christopher.

I tirsdags kl. ca. 21,40 så de objektet første gang. Da de nåede Port Victoria, fortalte de Jimmys forældre, hvad de havde set, og senere så konstabel Guerin også objektet.

Christopher fortalte, at objektet fløj de ca. 10 miles til Wardang Island på få minutter.

Objektet forsvandt gradvis helt ud af syne, men senere vendte det tilbage og foretog det samme farveskift.

Politikonstabel Guerin fortalte i dag, at han er ude af stand til at sige, hvad objektet var. „Det er simpelthen et uidentificeret objekt", sagde han.

Mr. Wesley Bowman Smith, Maitland, medlem af UFOPIA, har foretaget en fuldstændig undersøgelse i sagen, og en komplet rapport med interviews med de implicerede vil fremkomme senere.

Panorama, nov./dec. 1968 /woj.

Adelaide „Advertiser", 3. december 1968.

Mystisk objekt på himlen over Syd-Australien

En glødende orangerød, tallerken-formet skive med en „boble" på toppen, er den seneste beskrivelse af et flyvende objekt, set i tirsdags over store dele af Syd Australien.

Mr. J. Adam, motel-ejer, Camden Park, gav i går en udførlig beskrivelse af UFOet, efter en rapport i „Advertiser" om en observation ved Port Victoria.

Mr. Adam fortalte, at han om tirsdagen kl. ca. 22 havde siddet i sin bil på Ansteys Hill, da han blev opmærksom på et klart lys på himlen, svævende over hvad han mente var området ved Yorke Peninsula (-halvøen).

„– Først så det ud som en overdimensioneret måne, men efterhånden blev dets omrids tydeligere", sagde Mr. Adam.

„– Det lignede en kæmpestor glødende tallerken, og mens det svævede, frigjorde en mindre „tallerken" sig fra undersiden.

Den lille tallerken var en nøjagtig kopi af den store, og størrelsen var som et Boeing 727-fly,

men den var ikke så stor som boblen på den store tallerken.

Det lille objekt fløj ned mod jorden og forsvandt i terrænet, da det nåede ned. Det var ude af syne i ca. 30 minutter, hvorefter det steg op i en spiral og returnerede ind i det store objekt".

Mr. Adam sagde, at han var kørt til bunden af Ansteys Hill og havde betragtet objektet bevæge sig mod Glenelg området, indtil det forsvandt ud af syne kl. ca. 23,30.

„– Jeg har altid været skeptisk med hensyn til den slags ting, men jeg ville have givet min højre arm for at komme nærmere til objektet", sagde han.

Mr. Adam sagde, at han efter at have talt med politikonstabel D. Guerin, Port Victoria, mente, at det lysende runde objekt, som havde forfulgt to mænd i en bil, mellem Maitland og Port Victoria, måtte have været den lille tallerken.

Panorama, nov./dec. 1968 /woj.

Adelaide „News", 11. december 1968.

Flyvende objekter indgyder frygt

En bølge af UFOer gennem ti dage, observeret i området ved det lille fiskerleje Grey på sydøstkysten, har foruroliget beboerne der. 12 personer, deriblandt to politiofficerer, skal have set UFOer i området.

Mr. K. V. Campbell, postmester i Grey, sagde i dag: – De så afgjort noget, og to mennesker har været ude af sig selv på grund af, hvad der er passeret.

En ung fisker, Bill Hambers, 18 år, blev mandag aften så skræmt, at han næsten skælvede, siger rapporten, da hans vogn blev fulgt af et objekt over en strækning på ca. 10 miles.

Mr. Chambers, som først undslog sig for at offentliggøre sit navn, er i dag på havet på fiskeri.

Han havde fortalt folk fra byen, at en hvid skive på størrelse med et bilrat, svævede over hans vogn, mens han kørte langs Beachport Road. På trods af hans anstrengelser for at ryste skiven af sig ved skarpe drejninger i vejkryds, vedblev den stædigt at følge hans vogn. Han beskrev også hvordan skiven krydsede et vejknudepunkt foran ham og ventede dér til han havde taget bestemmelse om, hvad vej han ville køre. Så fulgte den ham helt til Grey, hvor den forlod vejen og med stor hastighed fløj ud over havet.

I sidste uge så to Grey-familier ved samme tid et lignende objekt. Mr. og Mrs. J. Harvey så en hvid skive svævende på himlen og gjorde deres naboer opmærksomme på det. Naboerne, Mr. og Mrs. S. J. Hales, så også skiven. De ringede til en avis i Millicent, ca. 20 miles borte, hvor en af medarbejderne sagde, at han også kunne se objektet, og han kontaktede det lokale politi. To tjenstgørende politimænd så objektet fra gården bag stationsbygningen.

De to politifolk, 1. kl. konstabel G. R. Baker og konstabel R. L. Goldman, observerede det mærkelige lys i ca. 15 minutter.

„– Jeg ved ikke, hvad det var", sagde konstabel Baker i dag. „– Det stod lavt på himlen, for lysende til at være en stjerne, og det lignede ikke noget, jeg har set før".

Han fortalte, at kun dagen før var en Millicent bank-kontorist kommet til ham og havde fortalt, at han og nogle venner mandag aften havde set et mærkeligt rødt-lysende objekt på himlen ved Mount Gambier. Det var den aften Bill Chambers var blevet skræmt på den øde vej Beachport Road.

„– Vi ved ikke, hvad det er, der foregår", sagde konstabel Baker. „– Ingen synes i stand til at forklare, hvad det er, folk ser".

Panorama, nov./dec. 1968 /woj.

At tilgive er at genfinde, hvad man har ejet og tabt; menneskehad er forlænget selvmord; egoisme den højeste armod, som et skabt væsen kan lide under. *Schiller.*

To brazilianske landinger i 1967

Der meldes om to landinger som skal have fundet sted ved „124 km stenen" på Anhanguera hovedvejen nær Americana i nov. 1967. Vi har fået oplysningerne fra prof. Flavio Pereira, og det er dr. Methodios Kalkaslief og dr. Max Berezavsky som har foretaget selve undersøgelsen.

En mand fra Highway Patrol, som har foretrukket at være anonym, havde tjeneste og befandt sig ved 124 km stenen, da han så, hvad han først troede var en flyver uden lys, som dykkede ned fra skyerne. Patruljemanden løb over vejen „for at hjælpe eventuelle passagerer, som kunne være blevet kvæstet ved ulykken". Da han kom over på den anden side, så han, at objektet var stoppet i luften ca. 50 m over jorden. Det var ikke nogen almindelig flyvemaskine, og han havde aldrig set noget lignende. Det var enormt, „lige så højt som et 15 etagers hus og aflangt". Han sagde, at det tilsyneladende var lavet af aluminium og det havde enorme nitter på kroppen, og der var tilsyneladende luger i den nederste del. Det så ud, som om objektet snurrede rundt.

Lige da han havde bestemt sig til at gå tilbage til sin patruljepost, strømmede et kraftigt lys ud fra genstanden, det lignede elektriske svejseflammer, „men en million gange kraftigere", og han var ikke istand til at se direkte på den. Samtidig kunne han høre en kraftig summen og han holdt sig for ørerne fordi han havde meget ondt i hovedet. Så løb han over til politibilen, men han var ude af stand til at starte den (starteren reagerede ikke). Samtidig så han, at lysene på den nærliggende benzinstation og i patruljehuset gik ud i flere sekunder, mens objektet startede igen og steg op imod himlen.

Da lysene kom tilbage, kunne han starte bilen igen. Han kørte over til huset og rapporterede, hvad der var sket til en anden betjent. De to mænd kørte til stedet, men objektet var væk og alt hvad man kunne se, var et meget klart lys på himlen.

Man fandt senere ud af, at to neonlys på værkstedet 100 m fra politimandens position på observationstidspunktet var brændt ud, og billedet **på** TV-skærmen i indehaverens hjem var forsvundet. Samtidig med at politimanden forgæves prøvede at starte, stoppede motoren på en lastbil, som passerede, også, og da føreren spurgte betjenten, hvad der var i vejen, fik han intet svar.

To nætter senere, kl. 02,30, den 28. november, oplevede den samme mand noget lignende. Denne gang var han forberedt, sagde han, og han holdt mere øje med himlen end med de passerende biler.

Objektet kom fra samme retning og lignede det første. Betjenten tog sin pistol frem, løb over vejen og gemte sig i en fordybning i terrænet, som var fyldt med buske. Objektet stoppede ca. 30 m over jorden og ca. 50 m fra manden. Han kunne ikke bestemme sig til, om han skulle skyde eller ej, og han var yderst nervøs. Så så han, at der fra maskinens underside blev hejset en elevatorlignende genstand ned, som kun havde tre sider og en bund. I „elevatoren" så han to skikkelser, oplyst af et svagt lys. Skikkelserne var klædt ligesom frømænd, i tætsluttende dragter. Han kunne ikke se farven, men bemærkede, at deres bælter var mere end „fire fingre brede" og med påsatte „skinnende objekter, eller snarere, bælterne udsendte strålende lys på forskellige steder".

Patruljebetjenten sagde, at han hørte den ene af dem – ham til højre. Han talte og gestikulerede til ham, og sagde, at han skulle lægge sin pistol væk og ikke være bange, – at han var en intelligent og frygtløs mand, og at de ville komme tilbage. Da han hørte dette, ville betjenten forlade sit gemmested, men han kunne ikke, fordi „hans ben ville ikke adlyde ham". Han sagde, at de føltes meget svage.

Objektet startede omgående og forsvandt. Senere indsendte politimanden en officiel rapport til kommandanten for Highway Police i Sao Paulo.

Professor Pereira og hans kolleger bør takkes for det store arbejde, de udfører i Brazilien. De to ovennævnte rapporter er meget vigtige, og de udfylder nogle af de huller, som opstod sidst i 1967, da dr. Fontes (forfatteren til „Trinidade observationerne" o.a.) blev syg. De bekræfter vor antagelse om, at Sydamerika kommer til at bidrage med mange kontante oplysninger om UFO-er; der er tilsyneladende mange flere landinger og nærobservationer i denne verdensdel end noget andet sted i verden, eller i hvert fald er folk flinkere til at rapportere hér, end andre steder.

The A.P.R.O. Bulletin sept.-okt. 1968 /OJK.

Pereira's rapport om UFO-landing fornylig

Professor Flavio Pereira, APRO's repræsentant i Brazilien, har sendt os den endelige rapport om landingen af et objekt omkring 200 m fra et stort hospital i byen Botucatu, som ligger 248 km nordvest for Sao Paulo og 96 km fra byen Bauru. Efter at have læst om begivenheden i „Brazil Herald" blev et hold sendt ud for at undersøge sagen nærmere. De fandt ud af følgende:

Omkring kl. 12,30 den 1. juli (1968) så tre børn, Fernandinho, Waltino og Valcinho, som er henholdsvis 12, 11 og 8 år gamle, noget lande på ovennævnte sted. De tre børn legede ca. 500 m fra stedet, hvor de så objektet på jorden. Genstanden stod på en stor trefod, og en stige hang ned fra den. Da børnene begyndte at råbe op for at tiltrække andres opmærksomhed, startede objektet og trak stigen og trefoden op under flugten. Efter en lodret start, fløj objektet mod Botucatu med stor hastighed. På grund af børnenes råb kom Waltinho's mor, Dona Eloa, til vinduet for at se, hvad der var galt. Hun så objektet flyve bort med stor fart; det så ud til at være fuldstændig indhyllet i hvid røg. Adskillige mennesker på hospitalet, bl.a. en professor, så også objektet, men det mest interessante vidneudsagn kom fra Dona Nair de Melo Rodrigues, en pensioneret lærerinde, som bor i Rubiao Junior (en bydel i Botucatu).

Dona Rodrigues fortalte medlemmerne af holdet fra IBACE, at hun var kommet ud fra sit hus og havde set en genstand komme flyvende i lav højde. Genstanden var cirkelrund og uden vinger, grå, og den havde en kuppel både foroven og forneden. Der var overhovedet ingen lyd, og den fløj en smule på skrå.

Efter Dona Rodrigues' udsagn så hun genstanden omkring fyrre minutter før drengene, hvilket viser, at den må have været i området mindst lige så længe, og at den måske har været landet i næsten 40 minutter.

Mærker fundet i området udviste tegn på meget stort tryk, for de var dybe og symmetriske, og de syntes ikke at kunne være frembragt med almindeligt håndværktøj. Aftrykkene dannede en ligebenet trekant, og afstanden mellem mærkerne var 6,80 m, 7 m og 5,45 m.

Lederen af hospitalet er Waltinho's far, og han og Fernandinho's far sagde, at børnene var meget oprevne over, hvad de havde set. En lokal landmand sagde, at flere dage før landingen havde han og hans søn set en lydløs, skiveformet tingest, som så ud til at gå ned bag en nærliggende eucalyptus skov.

The A.P.R.O. Bulletin sept.-okt. 1968 /OJK.

UFO udspionerer to drenge

Arkiveret hos RCMP (det canadiske politi) i Whitehorse ligger en rapport om en UFO-observation, der næsten må høre til de klassiske på grund af objektets nærhed, de mange enkeltheder iagttagerne kunne fortælle, og objektets øjensynlige interesse for, hvad de foretog sig. Begivenheden indtraf under en skyfri himmel, sent på eftermiddagen den 5. januar 1968 med en temperatur nogle få grader over nul. Observatørerne var Tommy Banks, 15 år, og Errol Smythe, 17 år, begge fra Whitehorse.

Errol var ikke til stede ved vort korte besøg i denne Yukon by, men vi talte med Tommy, som fortalte, at de begge havde tilbragt eftermiddagen med at køre rundt på de lavere skråninger af Grey's bjergene i deres sne-scootere. Disse skråninger i Whitehorse's nordvestlige udkant er oversået med grantræer, og med to eller tre fod sne om vinteren er de ideelle til denne slags sport. Træerne står ikke for tæt og skråningerne er ikke for stejle.

Tommy fortsatte:

„Det var lige begyndt at blive mørkt og vi havde lygterne tændt, skønt det stadig var lyst nok til at se alt omkring os, da vi besluttede at se at komme hjemad. Errol kørte foran, og jeg fulgte så tæt bag efter ham, at jeg kunne se ham

hele tiden, indtil vi kom til en lille høj; der tabte jeg ham af syne nogle få sekunder.

„Da jeg var på vej op ad højen følte jeg en slags varme, og da jeg kom helt op, så jeg denne lysende genstand bevæge sig lige henover træerne tæt bagved Errol. Den syntes at følge ham. Netop da så Errol sig om – han troede først lyset kom fra min lygte – og han så den også".

Vi bad Tommy tegne en skitse af det, han så. Det var et ægformet objekt med to tydelige bånd af strålende farve, som fulgte omkredsens linier. Det yderste bånd var rødt og det inderste var gul-orange. I midten syntes de to farver at blandes og bevæge sig på en „pulserende" måde, som Tommy beskrev det. Objektet, ca. 10 gange 20 fod (3 x 6 m) fløj horisontalt og lydløst. Skønt lysende, var dets skær ikke tilstrækkeligt til at gennemtrænge mørket under træerne.

„Jeg så det i ca. 10 sekunder, før det forsvandt over træerne, og jeg tror, Errol så det knap så længe", sagde Tommy. „Da jeg mærkede varmen, forekom det mig, at min snescooter sagtnede farten en smule. Måske var det kun fordi jeg var ophidset, men jeg følte det helt sikkert sådan".

Efter at have skyndt sig hjem og fortalt om oplevelsen, gik Errols far og en ven, en præst, til det sted, hvor observationen havde fundet sted. Men objektet havde ikke efterladt noget synligt spor. Ved den lave temperatur var dets varme åbenbart ikke tilstrækkelig til at påvirke sneens overflade.

Men på Errol var påvirkningen mere synlig. I modsætning til Tommy havde han ikke tidligere haft interesse for UFO-sagen, og måske er det forståeligt, at han var den, der blev bragt mest ud af ligevægt af de to, med det resultat, at han måtte blive hjemme fra skole den følgende dag. For Tommy var oplevelsen også forstyrrende, men interessant. Han havde læst adskillige UFO-beretninger, skrevet om dem i skolen og havde nu et enestående personligt møde at føje til dette materiale.

Mon ikke mange andre ufologer ønsker, de kunne være ligeså heldige?

CANADIAN UFO REPORT,
jan.-feb. 1969 /BK.

Nærobservation i Canada

En forstyrrende UFO-lyd var forbundet med en observation den 19. februar 68 ved Bengough, Saskatchewan, Canada. Vidnet, Mrs. Martha Heggs, sagde, at lyden var en høj-frekvent, hvinende støj, som forårsagede „en prikkende fornemmelse i hendes legeme", ifølge en rapport fremsendt af NICAP-medlem D. F. Clausen.

Idet hun så ud af sit vindue, fik Mrs. Heggs øje på et klart aftegnet UFO. Dets underste del, sagde hun, var som „to flade tallerkener anbragt rand mod rand". Det havde også en overbygning som en „omvendt skål" og en mindre, kuppellignende struktur på toppen af denne. En antenne-lignende del, som bar en lille kugle, kunne ses alleröverst. Rundt om overbygningen, rapporterede Mrs. Heggs, var der seks eller syv hvælvede åbninger, og hun kunne se noget, der så ud som nittede sømme rundt om den nederste del.

UFOet blev først set cirklende „ca. 1 fod" (30 cm) over en 35 fod (10,67 m) høj lysmast på en transformator. Det cirklede over masten fire gange venstre om, så bevægede det sig hen over vidnets gårdsplads, gik ned til „tre fod (91 cm) over jorden" og svævede der i ca. fem minutter „lige foran tre bilvrag". Det hævede sig til omkring 20 fod (6,1 m) og tog en tur rundt om fire siloer. Så bevægede objektet sig mod nordøst over endnu tre siloer, fløj rundt om to traktorer i nærheden og fortsatte videre frem, øjensynlig for at bese to parkerede lastbiler, to højtliggende brændstoftanke og en elektrisk vandpumpe. Derefter tog det retning mod nogle træer og forlod gårdspladsen.

Mrs. Heggs rapporterede, at „hendes hund krøb sammen" under observationen. „Den lå i sneen og prøvede at dække ørerne med forpoterne". Ifølge rapporten „tog kvæget også flugten, da hun først så objektet...", og løb ind i deres stalde. De dukkede ikke op, før UFOet havde forladt området.

The U.F.O. Investigator, maj-juni 68 /BK.

Piloter ser UFO'er

Fransk general rapporterer

I de sidste måneder har nærobservationer domineret UFO-rapporterne, men flere andre tilfælde med særligt kvalificerede observatører har også tilføjet vigtigt bevismateriale.

Om natten den 12. april 68 blev to UFOer observeret i Washington D.C.-området af to mænd, den ene en zoolog, den anden en astronom. I en signeret rapport til NICAP, beskrev det første vidne objekterne som matte orange kugler. De kom til syne kl. 11,40 p.m., sagde han, bevægede sig hurtigt over himlen fra SSØ til NNV og forsvandt i løbet af ca. fem sekunder.

En tidligere rapport, modtaget fornylig, bekræftede en observation gjort af general Paul Stehlin, en af de dygtigste piloter i det franske luftvåben. En eftermiddag i september 1967 førte general Stehlin en maskine over Villacoublay, en militærflyveplads nær Paris, da han så et sølvagtigt, cigarformet objekt flyve parallelt med sit fly. UFOet forfulgte generalens maskine i flere minutter, derefter accelererede det og var hurtigt ude af syne.

The U.F.O. Investigator maj-juni 68 /BK.

Hvis De ser noget . . .

er SUFOI interesseret. – Sæt Dem venligst omgående i forbindelse med:

SUFOI RAPPORTCENTRAL
ERLING JENSEN,
INGSTRUP ALLE 35,
2770 KASTRUP
Telefon: (01) 51 11 41.

Rapportcentralen foretager omhyggelig indsamling, bearbejdning og analyse af alle observerede himmelfænomener. Samarbejde etableret med Smithsonian Institute. Observationer og vurderinger heraf offentliggøres i UFO-NYT.

Enheltheder om et UFO set af 2 „Iberia"-piloter

De giver begge samme detaljer, men er uenige med hensyn til objektets oprindelse.

Madrid, 11. – „Vi er overbeviste om, at det UFO, som vi så den 25. i sidste måned, er noget jordisk, selvom det langtfra lignede de ting, som vi kender som normale", sagde begge som én, don Jaime Ordovás og Augustin Carvajal, henholdsvis kaptajn og copilot på det fly, som den 25. fløj fra Palma de Mallorca til Madrid, og fra hvilket de i ca. 20 minutter så et lysende objekt, som ikke har kunnet identificeres, lodret over Sagunto. Og, på trods af deres overbevisning om, at UFOet var noget jordisk, var begge piloter dog lidt i tvivl. „Jeg er yderst skeptisk med disse ting", sagde Ordovás. „For mig ligner det fuldstændigt Santo Tomás. Jeg kan sige, at før jeg har taget et UFO i mine hænder, vil jeg ikke tro på deres eksistens, selvfølgeligt når man ved UFO forstår en jordisk genstand". For sit vedkommende siger copiloten Carvajal at „han kan forsikre, hvad det ikke kunne være: Hverken et fly, en ballon, et meteorit, selvom jeg ikke kan sige, hvad det var".

Med en overensstemmelse i detaljerne, som fjerner enhver tvivl, har kaptajnen og copiloten fortalt, hvad de har set således: „Da vi skulle lette fra Palma de Mallorca's lufthavn, den 25. februar, kl. 9,25 om aftenen, så vi et lys på himlen som i princippet godt kunne være et andet fly på grund af blinkene i lyset, skønt intervallerne varede længere end på fly.

„Vi spurgte med det samme Barcelona om der passerede andet fly på vor rute, og de svarede nej. Objektet befandt sig foran flyets næse i 20 minutter; i den tid kunne vi dele det i 3 røde lys, der ligesom formede en trekant. Lysene skiftede tone med intervaller på mellem 3 og 15 sekunder, skiftende fra intens rød til skinnende hvidt". Dét, der sikkert var mest mærkeligt for maskinens besætning, som fløj i 9.000 meters højde og med en fart af 800 km i timen, var, at „objektet pludselig fór nedad, helt til jordens overflade, for at stige igen og komme tilbage til vor højde, og alt dette, d.v.s. disse 18.000 meter, i løbet af ca. 3 sekunder". Det har ikke været muligt for Ordovas og Carvajal at beregne afstanden mellem objektet og flyet, da det var nat, og de kun så lyset og ikke kendte objektets størrelse. Alligevel siger copiloten „at det godt kunne være en 70 mil".

I de oplysninger, som kom frem for nogle dage siden, blev det sagt, at objektet ikke kunne spores på radar. „Det var dog sådan, siger kaptajnen, at vi normalt ikke har forbindelse med radaren i Aitana (Alicante), og da vi fik forbindelse med radaren i Palma, var objektet væk. Man skal også tænke på, at trafikfly ikke har forbindelse med militærradar".

Både Ordovas og Carvajal insisterede på, at lysene formede en trekant, og at de skiftede i tone. Til slut derimod virkede det for kaptajnen som om det forsvandt pludseligt, medens copiloten mener det forsvandt langsomt. „Passagererne, som rejste med flyet, nåede ikke at se det", sagde kaptajnen, „selvom, nu jeg tænker på det, det havde været sjovt at fortælle dem det. Objektet var dog foran flyet, og passagererne kunne ikke have set det. På den anden side gik de 20 minutter, hvor vi så objektet, ret hurtigt med at tale med de forskellige kontrolorganer. Ved landingen fortalte vi heller ikke noget, og jeg forstår faktisk ikke, hvordan pressen har fået fat på det. Derefter udfyldte både Carvajal og jeg de formularer, der findes til sådanne tilfælde".

Da de ledte efter mulige løsninger, mente piloterne at objektet kun kunne betegnes som et uidentificeret objekt, eller en flyvende tallerken, hvis man ved flyvende tallerken forstår et sådant. Da vi insisterede med spørgsmålene, endte de med at sige, at man i sidste instans ikke kunne benægte en ikke-jordisk oprindelse, selvom man, før man når denne slutning, burde undersøge, om det ikke drejer sig om et hemmeligt våben, en ny flyvemaskine, et nyt apparat fra en eller anden magt. Men det var denne „fantastiske hastighed", som Carvajal talte om, og de to karakteristika, der adskiller sig fra alt kendt: „Den trekantede form og den fantastiske acceleration" som kaptajnen omtalte; man må tænke på, at det tilbagelagde 18.000 m på omtrent 3 sekunder. „Denne acceleration var noget langt udover det normale", siger Ordovás. „Og jeg sagde til mig

selv, at hvis f.eks. de Forenede Stater havde opfundet et objekt med disse hastigheder, som ikke fandtes i Apollo VIII, ville de have løst en mængde problemer. Men det er i hvert fald noget langt udover det normale".

Hr. Ordovás, med sin skepsis, havde dog sidst i interviewet sin tvivl, og indså muligheden for en ikke jordisk oprindelse af UFOet, „skønt det er vanskeligt at sige, hvorfra det stammer". Jaime Ordovás har fløjet i 17 år, og dette er første gang, han har set noget lignende. „De spørger mig, om jeg forud for dette troede på UFOer? På en måde ja, på en måde tror jeg; men jeg er skeptiker, for somme tider kan fantasien løbe løbsk.

Når jeg så UFOer omtalt i aviser, gik jeg let hen over det, og tillagde det ikke stor betydning; men idag vil jeg give det større betydning, da det er blevet aktuelt for os. Det er uden tvivl et emne, der let påvirker fantasien".

Copiloten, don Agustin Carvajal, der har fløjet i 12 år, er måske mindre skeptisk end kaptajnen, og når kaptajnen, i et forsøg på at benægte UFOernes ekstraterrestriale herkomst, henviser til den høje hastighed de skulle have for at nå hertil, taler denne om „visse hastigheder, som vi måske ikke kender. Da vi så lysene – sagde han – tænkte vi på alt: på Venus, på et fly, på en ballon, men det var dog ikke noget af dette. Natten var meget klar, og vi kunne ikke tage fejl. Det, vi så, var et uidentificeret objekt, det er sikkert".

Begge har bemærket, at fænomener som ligner dette, allerede har været set, ved 2 eller 3 lejligheder, af „Iberia"-piloter, inklusive den mekaniker, som de havde med den 25., han havde allerede ved en tidligere lejlighed set noget lignende. Og disse havde fortalt, hvad de havde set, i deres indberetninger, – de har ingen tavshedspligt. Begge var betænkelige ved at fantasien kunne spille dem et puds og derfor udtalte de sig kun med megen forsigtighed under interviewet.

La Vanguardia, 12. marts 1969 /*Guy Markus*
Kredit: V. J. Brøndegaard.

Hvad med UFO'erne

Åpent brev til forsvarsministeren.

Den senere tids økende mengde UFO-rapporter i dags- og ukepressen virker foruroligende, særlig selvfølgelig på de deler av befolkningen her i landet som har været utsatt for nifse opplevelser, men også på andre som stadig går rundt i frykt for at noe også kan hende dem. Gjennomgangs-UFO'en er en lysende kule som pulserer og stadig skifter farge. Utallige rapporter fra skrekkslagne troverdige mennesker forteller om dette. I den senere tid er det med jevne mellomrom fortalt i pressen om lysende kuler som har forfulgt biler, båter og fly. Ifølge opplysninger ble det i Norge siste år rapportert ca. 100 UFO-tilfeller, bl.a. fra erfarne SAS-kapteiner. Men man savner en reaksjon fra myndigheterne. Og når vitenskapsmenn blir stilt overfor et av disse fenomenene, avfeier de dem med ofte vage og helt uakseptable forklaringer på ting som virkelig er sett. Men mennesker i vår tid nøyer seg ikke lenger med en slik overfladisk behandling av så alvorlige ting. Man ønsker på bakgrunn av de utallige rapporter fra skrekkslagne mennesker om nifse opplevelser de har hatt ved syn av UFOer, å stille forsvarsministeren noen spørsmål som store deler av det norske folk forlanger besvart.

Kan sannheten om UFOene bero på at en annen makt spionerer på oss med for oss hittil ukjente metoder? 2) Drives det hemmelige NATO-øvelser over deler av tettbebyggede strøk her i landet som kan utsette folk for den største fare? 3) Sitter den norske regjering sammen med verdens øvrige regjeringer inne med informasjoner om fremmede himmellegemer som de ikke ønsker at offentligheten skal kjenne til? Kan forsvarsministeren svare på hvorfor ledende UFO-forskere verden over blir oppsøkt av etterretningsfolk med ordre om å opphøre med sin virksomhet? Sverige er forøvrigt det eneste land som tillater godtroende forskere fritt å granske hele kar-

toteket med UFO-meldinger. Hva med Norge? 4) I fall den norske regjering sitter inne med visse opplysninger, i hvilken anledning holder de disse tilbake for allmenheten? 5) Har det noensinne hendt at flyvåpenet har beskutt disse uidentifiserbare flyvende objekter og foreligger det for tiden noen sådan ordre om ildgivning eller ikke?

Ovenfornevnte spørsmål stilles daglig av folk over hele landet uten at myndighetene offentlig gir noen forklaring. Vår forsvarsminister er den nærmeste til å besvare de tilstilte spørsmål og skylder det norske folk å ta et standpunkt eller gi en forklaring. Ingen er tjent med at myndigheterne tier ihjel alle meldinger om ukjente flyvende objekter. Eller beror regjeringens holdning til syvende og sist på at den heller intet vet og derfor ingen forklaring kan gi?

Hamar, 10. april 1969.

Knut Sveen, stud. jur.

„Glåmdalen“, 15. april 1969.

Bilende familie ute for nift opplevelse

Forfulgt på veien av kuleformet lys

– I tre kvarter ble vi forfulgt av et kuleformet lys med to mindre røde lys på hver side. Den lysende gjenstanden var enkelte ganger ikke mer enn ca. 200 meter fra oss, og den befant seg 50 til 100 meter oppe i lufta. Det var nifst. Barna ble redde, og min kone og jeg var heller ikke særlig høye i hatten.

Det er salgsinspektør Svein Harald Hansen fra Enebakk som forteller dette til Arbeiderbladet. Det var søndag kveld Hansen og hans familie møtte en lysende gjenstand på veien fra Skiptvet til Enebakk. Hansen forteller videre: – Ved 21-tida bilte min kone, våre to barn og jeg fra Skiptvet sentrum til Våglia i Enebakk. Like etter start ble vi oppmerksomme på et kraftig rundt lys som forfulgte oss på venstre side av veien. Etter en stund skiftet lyset plass. Snart var det foran oss, snart på siden. Vi stoppet bilen, og da stoppet også lyset. Vi hadde et levende inntrykk av at det forfulgte oss!

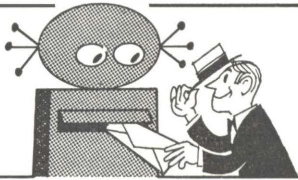
Merkelig var det også at lysene på bilen ble svakere. Det må ha sammenheng med den lysende gjenstanden, for bilen er ganske ny. Verken før eller etter har det vært noe galt med lyset. Vi la også merke til at lysgjenstanden gjorde mindre av seg når vi møtte annen trafikk på veien. Vi stanset også bilen vår og satt i flere minutter og betraktet lysfenomenet. Lyset forlot oss ikke før vi var kommet helt hjem til Enebakk. Da hadde det forfulgt oss i 3.5 mil!

Jeg har forsøkt å finne en „naturlig“ forklaring på episoden, men har gitt opp. Ikke kan det ha vært noen stjerne, heller ikke noe fly. Dette er ganske enkelt utrolig, sier salgsinspektør Hansen.

– Jeg for min del tror at det er planeten Venus familien har sett, sier observator Rolf Brahde ved Astrofysisk institutt til Arbeiderbladet. – Venus lyser kraftig på denne årstida, og folk som ikke har kjennskap til dette, kan kanskje tro at de opplever noe overnaturlig når de får øye på planeten, sier Brahde.

Så langt vitenskapen. Hansen er imidlertid ikke i tvivl. Det er da ingen planet som står 100 meter over veien?

Arbeiderbladet, tirsdag d. 11. marts 69.

BREVKASSEN

løst og fast om UFO-sagen

Ikke så underligt

Der er tilsyneladende ikke spor mærkværdigt – hverken ved de store „svampe-cirkler", omtalt i UFO-NYT nr. 3 – eller ved, at vi ikke tidligere er stødt på beretninger om større ændringer i plantevæksten efter UFO-landinger. Læs blot, hvad hr. V. Vollesen, Hanstholmvej 24, Vanløse, skriver til os om svampe. Vi siger mange tak og iler med at citere brevet i hele dets barokke udstrækning:

Daw – Må jeg som „tilskuer" (Tro intet, benægt intet) alligevel påpege – UFO-NYT nr. 3 1969, side 125 – Hvide Kæmpestøvbolde ...! Den har jeg da vist set før – artiklen – i et Mykologisk el. svampesamler-tidsskrift – ? – av, min blindtarm –

Vor verden er fuld af mærkværdigheder, som kun de få kender – de andre vil hellere have en øl – – Svampe er *„underjordiske"* planter – Myceliet (er ikke rødderne, men selve planten) vokser udaf, i ring, fra spiringsstedet (se et muggent rugbrød) og uddør i midten – nogle arter vokser i årevis før sporehatten (blomsten) viser sig. Mange svampe er (=sommerfugle) cosmopolitter (cirkumpolare planter og dyr) på deres bestemte breddegrad – Svampe og svampesporer er overalt – i sten i havet – i stratosfæren – imellem menneskenes tæer. Jeg ved det ikke, men jeg vil tro at Bovitsen – Bovista Gigantea (Lycoperdon Bovista) også findes i N.Amerika – så der er ikke lang vej pr. fly eller importfrø o.s.v. At svampemycelier kan give ovenovergroende planter vand- eller mangan- (el. anden) mangel og dermed brune blade eller bladspidser, ved hveranden haveejer. En Bovist på 40 cm er da vist ikke noget ualmindeligt – der har sikkert været større exempl. på Berlingske's bagside om efteråret – Bovist-bøf siges at smage godt.

18 landingspladser = 18 „Hekseringe" (uvidenhed gav dem navnet) – nu UFO-landingspladser. Se dem i Danmark – værs'god kig – skrab jorden op under en klynge og se det samme som d'herrer i artiklen så – svampemycelie – el. køb en pakke i Brugsen (Champignonmycelie). C- og 8-formede „landingspladser" er også almenkendte her i landet. Naturnødvendige – 1/2 og 2/1 af en cirkel – Dog! „Landingsbaner" hvor svampene vokser op med det samme, på 4–5 dage eller kan ses at være 3–4 uger gamle! – uha-uha! – så dygtige er vi ikke her i landet.

Må jeg påpege: Manden – artiklens forfatter – synes utilladelig uvidende blandt hvide mennesker – men ikke umælende – det er synd – for dem som nu finder „landingsbaner" overalt hvor en Cirkel viser sig i naturen – synd for os som tænker: Hvor kan den slags penge–?–klovne nedbryde tilliden til, hvad andre har bygget op – UFO-sagen – Annuler den artikel – og få ham skudt – eller giv ham hans medaille og folkepension NU.

Med venlig hilsen *Vollesen.*

Red. komm.: Tja, med hensyn til at annullere en artikel, så nytter det aldrig ret meget, når den dog *har* været bragt. Ligefrem at skyde forfatteren vil nok være problematisk, og medalje og folkepension fortjener han ikke. Andre forslag modtages gerne. Måske kan vi så få evt. dansk-argentinske læsere til at eksekvere dommen?

En bank er noget, som altid vil låne dig penge, hvis du kan bevise, at du ikke har brug for dem. *Amerikansk.*

UFO-CAMPING 69

Med arrangementet af sommerens camping-uge har vi flyttet residensen til STEVNS, og vi får her mulighed for, på privat grund, at samle alle, som er interesserede i en UFO-CAMPING. Vi mener, at bygningerne på „Kræmmergården" kan blive en god ramme om hyggelige og indholdsrige dage, som vi kender dem fra Ronæs campingplads.

Til orientering for interesserede campister gives her en oversigt over det fyldige program for dagene:

5. til 12. juli 1969.

Lørdag, den 5. juli: Gæsterne ankommer i løbet af dagen.
kl. 19,30: Præsentation af gæsterne, (så vi hurtigt lærer hinanden at kende).
Gennemgang af foredrag, udstillinger og udflugter. Lysbilleder fra UFO-camping 67 og 68.
Søndag, den 6. juli kl. 19,30: Foredrag af Oluf Brandt: „UFO i fortiden".
Mandag, den 7. juli kl. 14,00: Udflugt i omegnen: Stevns klint, Stevns Museum, Rødvig havn. – *Kl. 19,30:* Foredrag af Erling Jensen, SUFOI's Rapportcentral. – Walkie-Talkie demonstration af Jan Steen Sørensen.
Tirsdag, den 8. juli kl. 19,30: Foredrag af Willy Wegner: „Sjældne kontaktberetninger".
Onsdag, den 9. juli kl. 14,00: Udflugt i omegnen: St. Heddinge Kirke, Vemmetofte strand.
Kl. 19,30: Foredrag af Frede Storgård Sørensen: „Indisk filosofi og ESP".
Torsdag, den 10. juli kl. 19,30: Foredrag af C. W. Kiørboe: „UFO-sagen psykologisk set".
Fredag, den 11. juli: Adamskidag med Leif Eckhoff Pedersen, IGAP.
Kl. 19,30: Foredrag af Leif Eckhoff Pedersen: „Adamski som menneske og kontaktperson" – „Adamski og IGAP" – Spørgsmål og svar.
Lørdag, den 12. juli kl. 19,30: Afslutningsfest med forskellig underholdning.

Under hele campingen vil der blive udstilling af UFO-materiale, og der vil blive lejlighed til at se lysbilleder, og høre båndoptagelser.

Hver aften sluttes med kaffebord og diskussion, deltagerne medbringer selv: campingstol, diverse service og – kaffe.

Yderligere oplysninger om overnatningsmuligheder og lign. – for ikke campister – fås ved henvendelse til undertegnede. – Et fuldstændigt program tilsendes alle interesserede.

Har De endnu ikke bestemt Dem for ferien, så tag beslutningen nu og vær med i UFO-CAMPING 69 på Stevns. – Mød her andre UFO-interesserede fra alle egne af landet og få en hyggelig diskussion om problemerne.

med venlig hilsen og på gensyn
Karl Hansen, „Kræmmergården"
4660 Store Heddinge

BOGTILBUD!

F. Løkkes Forlag, Nyborg, har fornøjelsen at kunne tilbyde UFO-NYT's læsere 2 spændende billigbøger:

1) OTTO BINDER: „Hvad vi virkelig ved om flyvende tallerkener"

Otto Binders bog blev i UFO-NYT anmeldt som en god all-round bog med 224 siders koncentreret læsning og interessante fotografier. Den danske oversættelse tilsendes portofrit for kun 6,50 kr. incl. moms.

2) HAROLD SHERMAN: „Hvordan De får glæde af ESP".

ESP (extra-sensorisk perception) udforskes idag lige ivrigt i øst som i vest, og nogle af resultaterne fra denne forskningsgren er blevet omtalt i UFO-NYT. Bogen er skrevet af en pioner i ESP-forskning, en lægmand med vidtspændende interesser og forbindelser. Også her er prisen kun 6,50 kr. incl. moms og porto.

Priserne er yderst favorable, men bøgerne kan kun udgives, såfremt der viser sig at være tilstrækkeligt mange interesserede. Vi håber derfor på stor tilslutning fra læserne. Man tilmelder sig ved at indsende nedenstående kupon til *F. Løkkes Forlag, Vestergade 30, 5800 Nyborg.* Underskriften skal kun tilkendegive interesse, er vejledende og ikke bindende; men vi regner naturligvis med, at tilslutningen er alvorligt ment. Vi vil senere – ved annoncering i UFO-NYT – oplyse, om tilslutningen er tilstrækkelig til at muliggøre udgivelsen.

KUPON – til F. Løkkes Forlag, Vestergade 30, 5800 Nyborg.

Undertegnede er interesseret i at modtage:

...... stk. 1) Otto Binder: *Hvad vi virkelig ved om flyvende tallerkener".* Pr. stk. kr. 6,50 incl. moms og porto.

...... stk. 2) Harold Sherman: *„Hvordan De får glæde af ESP".* Pr. stk. kr. 6,50 incl. moms og porto.

Navn: (blokbogstaver) ... ...

... ...

Adresse: ... ...

Postnr. og -distrikt: ... ...

... ...

(underskrift)

(Ønsker De ikke at klippe i bladet – så skriv blot teksten på et brevkort!)

Skandinavisk UFO-litteratur

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra SUFOI's Regnskabskontor, Borgmestervangen 8, 8900 Randers (giro 11 77 25).

UFO-NYT (8 nr. årligt)	kr. 32,00
UFOer, det største videnskabel. problem	kr. 5,00
Trinidade observationerne...	kr. 3,00
UFO-billedhefte	udsolgt
Mars, den gådefulde planet:	udsolgt
UFO-orientering 1969	kr. 8,00 + porto

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra I G A P Information Service, Bavnevolden 27, 2760 Måløv, Sjælland.

Flyvende tallerkener, en alvorlig sag ..	kr. 13,00
Telepati	kr 20,00
Livsvidenskab	kr. 30,00

Følgende litteratur-enheder kan skaffes fra: Parthenon, Hälsingborg 6, Sverige:

Fakta om de flygande tefat och deras drivmetoder ... ... sv.	kr 17,50
Flygande tefat - fantasi eller verklighet?	kr. 18,50
Resa med flygande tefat	kr. 7,50
Budskapet från rymden	kr. 7,50
Vänner i Universum	kr. 17,50
Kontakt med rymdmänniskor...	kr. 12,00
Flygande tefat har landat	kr. 22,50
Meddelande från George Adamski ...	kr. 5,50
I rymdskepp över Drakensberg	kr. 4,50
Rymdskeppenes fria energi	kr. 2,75

Bogen: De flygande tefaten – Dokument och teori af K. Gösta Rehn (24,50 sv.kr.) kan muligvis også skaffes gennem Parthenon, men ellers gennem Deres almindelige boghandler med ca. 10 dages ventetid. Bogen er udgivet i 1966 på Zindermans forlag.

UFO-kontakt, v. red. Leif E. Pedersen,
Peder Rimmensgade 21 – 9850 Hirtshals.
Pr. årgang – 6 numre – kr. 28,00

KONTAKTADRESSER I DANMARK

København og omegn.

2791 DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

2000 FREDERIKSBERG: Sejer Sejersen, Smallegade 30 D, 2000 F.
Steen Landsy, Jul. Valentinersvej 15,5, 2000 F.

2770 KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

2200 NØRREBRO UFO-KREDS:
Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal, 2200 København N.

2770 KASTRUP: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35 tlf. (01) 51 11 41.

1313 KBH. K.: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

Sjælland og Lolland-Falster.

3460 BIRKERØD: Fru Kirsten Benn, Nørrevang 11, tlf. (01) 81 33 92.

2640 HEDEHUSENE: Sv. Larsen, Bakkevej 1, Fløng. tlf. (03) 16 19 17.

4621 GADSTRUP: Finn Nielsen, Ramsømagle by.

3400 HILLERØD: Wagn O. Jensen, Fredskovhellet 12, 2., tlf. (03) 26 57 06.

2970 HØRSHOLM: X.P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

4900 NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.

4700 NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

4200 SLAGELSE: Fru Gerda Ohrt, Schweizerplads 5,2.

4660 ST. HEDDINGE: Karl Hansen, „Kræmmergården", tlf. (03 705) 551.

2950 VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Marievej 16.

Jylland.

8230 ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

7000 FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

8500 GRENÅ: Guy Markus, Østergade 7, tlf. (06) 32 10 27.

8700 HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 2 77 11.

6000 KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenraavej 43, tlf. (055) 2 32 93.

9400 NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

8900 RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

8600 SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

6520 TOFTLUND: Tage Lau, Søndergade 21.

7600 STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.

6400 SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.

7700 THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

Fyn og øerne.

5000 ODENSE: Martin Thygesen, Møllervænget 12, tlf. (09) 12 14 84.

5574 RØRMOSEHUS: Jytte Pedersen, Vedtofte, tlf. Ørsted (09-45) 260.

5700 SVENDBORG: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal th., tlf. (09) 21 58 44.

NORGE

ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.

UFO-Bergen postbox 1155.

BODØ: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.

HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.

OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.

SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.

SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.

STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 – Tlf. 29 1 49, Stavanger.

SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.

TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.

TROMSØ: Tromsø UFO-forening, Fiskergt. 8, 9000 Tromsø.
Arnold Lockertsen, Glavær, Ringveien, 9000 Tromsø.

TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.

SVERIGE

FORNÅSA: UFO-Motala, Fack 5, S 59033, Fornåsa.

DAGBOG

fra det 18. århundrede -

Under datoen 12. oktober 1796 har Simeon Perkins fra Canada i sin dagbog denne notits, der blev opdaget af en historiker ved Regis College, past. James S. McGivern, S. J.

„En mærkelig historie kommer fra Fundy-bugten om, at der er blevet set skibe på himmelen. Hr. Darrow kom for nylig derfra over land. Jeg spurgte ham derom. Han erklærede, at de efter sigende blev set ved solopgang, ved New Mines, nær hr. Ratchford's bopæl, af en pige. Pigen råbte op, og to mænd, der var i huset, kom ud og så dem. Der var 15 skibe, og de bevægede sig mod øst. De var så nær, at folk kunne se deres sider og åbninger. Historien blev ikke skænket tiltro overalt, men nogle mennesker troede derpå".

McGivern's kommentar: „Det er interessant, at i sejlskibenes æra blev UFO'er rapporteret som skibe, mens de idag rapporteres set som fremmedartede luftfartøjer".

Flying Saucers and UFO's, 1969 /IOKj.